

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	IV Teave	
	TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT JA ORGANITELT	
	Kohus	
2007/C 247/01	Euroopa Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 235, 6.10.2007	1
	V Teated	
	KOHTUMENETLUSED	
	Kohus	
2007/C 247/02	Kohtuasi C-285/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 14. juunil 2007 — Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG versus Finanzamt Stuttgart-Körperschaften	2
2007/C 247/03	Kohtuasi C-309/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Saksamaa) 5. juulil 2007 — Firma Baumann GmbH versus Land Hessen	2
2007/C 247/04	Kohtuasi C-318/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 11. juulil 2007 — Hein Persche versus Finanzamt Lüdenscheid	3
2007/C 247/05	Kohtuasi C-326/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik	3

2007/C 247/06	Kohtuasi C-331/07: 16. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik	4
2007/C 247/07	Kohtuasi C-336/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Hannover (Saksamaa) 19. juulil 2007 — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG versus Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk	5
2007/C 247/08	Kohtuasi C-343/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Corte d'appello di Torino (Itaalia) 25. juulil 2007 — Bavaria N.V. ja Bavaria Italia s.r.l. versus Bayerischer Brauerbund e.V.	5
2007/C 247/09	Kohtuasi C-351/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 30. juulil 2007 — CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE versus Presidenza del Consiglio dei Ministri (ministrite nõukogu esimees), Ministero dei Trasporti e della Navigazione (Transpordiministeerium) jt	7
2007/C 247/10	Kohtuasi C-352/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA versus Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt	7
2007/C 247/11	Kohtuasi C-353/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — Sanofi Aventis SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	8
2007/C 247/12	Kohtuasi C-354/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — IFB Stroder Srl versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9
2007/C 247/13	Kohtuasi C-355/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — Schering Plough SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt	10
2007/C 247/14	Kohtuasi C-356/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — Bayer SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute	11
2007/C 247/15	Kohtuasi C-357/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ühendkuningriik) 31. juulil 2007 — The Queen TNT Post UK Ltd taotlusel versus The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs ja Royal Mail Group Ltd	12
2007/C 247/16	Kohtuasi C-364/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Monomeles Protodikeio Kerkyras 2. augustil 2007 — Vassilakis Spyridon jt versus Dimos Kerkyras	12
2007/C 247/17	Kohtuasi C-365/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 2. augustil 2007 — Simesa SpA versus Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt	13
2007/C 247/18	Kohtuasi C-366/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 2. augustil 2007 — Abbott SpA versus Ministero della Salute ja Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	14
2007/C 247/19	Kohtuasi C-367/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 2. augustil 2007 — Baxter SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt	15

2007/C 247/20	Kohtuasi C-371/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Vestre Landsret (Taani) 3. augustil 2007 — Danfoss A/S and AstraZeneca A/S versus Skatteministeriet	16
2007/C 247/21	Kohtuasi C-373/07 P: Mebrom NV 3. augustil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule (teine koda) 22. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-216/05: Mebrom NV versus Euroopa Ühenduste Komisjon	17
2007/C 247/22	Kohtuasi C-374/07 P: Mebrom NV 3. augustil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule (teine koda) 22. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-198/05: Mebrom NV versus Euroopa Ühenduste Komisjon	17
2007/C 247/23	Kohtuasi C-393/07: 9. augustil 2007 esitatud hagi — Itaalia Vabariik versus Euroopa Parlament	18
2007/C 247/24	Kohtuasi C-395/07: 23. augustil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik	19
2007/C 247/25	Kohtuasi C-399/07: 28. augustil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik	19
2007/C 247/26	Kohtuasi C-412/07: 7. septembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa	20
2007/C 247/27	Kohtuasi C-417/07: 11. septembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	20
2007/C 247/28	Kohtuasi C-190/06: Euroopa Kohtu teise koja esimehe 11. juuli 2007. aasta määrus (Cour d'appel de Bruxelles eelotsusetaotlus — Belgia) — Belgacom Mobile SA versus Institut belge des services postaux et des télécommunications	20
2007/C 247/29	Kohtuasi C-330/06: Euroopa Kohtu presidendi 26. aprilli 2007. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa	21
2007/C 247/30	Kohtuasi C-51/07: Euroopa Kohtu presidendi 15. mai 2007. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	21

Esimese Astme Kohus

2007/C 247/31	Kohtuasi T-196/02: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — MTU Friedrichshafen versus komisjon (Riigiabi — Ümberkorraldamisabi — Otsus kokkusobimatu abi tagasinõudmise kohta — Määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 13 lõige 1 — Solidaarvastutus)	22
2007/C 247/32	Kohtuasi T-68/03: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Olympiaki Aeroporia Ypiresies versus komisjon (Riigiabi — Kreeka Vabariigi poolt lennuettevõtjale Olympic Airways antud ümberkorraldusabi — Otsus, millega abi kuulutatakse kokkusobimatuks ühisturuga ja määratakse selle tagasinõudmine — Abi kasutamine valel eesmärgil — Uus abi — Töendamiskoormis — Õigus olla ära kuulatud — Eraõigusliku võlausaldaja kriteerium — Faktiviga — Ilmne hindamisviga — Põhjendused — EÜ artikli 87 lõige 1 ja lõike 3 punkt c)	22



2007/C 247/33	Kohtuasi T-259/03: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Nikolaou versus komisjon (Lepinguväline vastutus — Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlus seoses Kontrollikoja liikmega — Informatsiooni andmine — Isikuandmete kaitse — Juurdepääs juurdlustoimikule ja OLAF-i aruan- dele — Üksikisikutele õigusi tagavate õigusnormide piisavalt selge rikkumine — Põhjuslik seos — Kahju)	23
2007/C 247/34	Kohtuasi T-291/03: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Biraghi (GRANA BIRAGHI) (Ühenduse kaubamärk — Tühistamismenetlus — Ühenduse sõnamärk GRANA BIRAGHI — Päritoluni- metuse „grana padano” kaitse — Nimetus, mis ei ole muutunud üldnimetuseks — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikkel 142 — Määrus (EMÜ) nr 2081/92)	23
2007/C 247/35	Kohtuasi T-348/03: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Koninklijke Friesland Foods versus komisjon (Riigiabi — Madalmaades rakendatud maksualase abi kava — Ettevõtjate kontser- nide rahvusvahelised rahastamistoimingud — Otsus, millega tunnistatakse abi ühisturuga kokkusobivaks — Üleminekusäte — Õiguspärase ootuse kaitse — Võrdse kohtlemise põhimõte — Vastuvõetavus — Õigus olla kohtumenetluses pool)	24
2007/C 247/36	Kohtuasi T-25/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — González y Díez versus komisjon (Riigiabi — Abi ümberkorraldamise erandlike kulude katmiseks — Eelneva otsuse muutmise — ESTÜ asutamislepingu lõppemine — Komisjoni pädevus — Ühenduse õiguskorra järjepidevus — Menetlusnormide rikkumise puudumine — Õiguspärase ootuse kaitse — Ilmne hindamisviga)	24
2007/C 247/37	Kohtuasi T-36/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — API versus komisjon (Juur- depääs dokumentidele — Komisjoni seisukohad Euroopa Kohtu ja Esimese Astme Kohtu menetlustes — Otsus, millega keelduti juurdepääsu võimaldamisest)	25
2007/C 247/38	Kohtuasi T-230/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Soome versus komisjon (EPATF — Tagatisfond — Pindalatoetuste kontrollisüsteem teatud piirkondades — Ühenduse rahastamisest välja jäetud kulutused)	25
2007/C 247/39	Kohtuasi T-239/04 ja T-323/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Itaalia ja Brandt versus komisjon (Riigiabi — Õigusnormid, millega nähakse ette kiireloomulised meetmed tööhõive parandamiseks raskustes olevates ettevõtjates — Otsus, millega abikava tunnistatakse ühis- turuga kokkusobimatuks ja kohustatakse makstud abi tagastama)	26
2007/C 247/40	Kohtuasi T-249/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Combescot versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Vaimne ahistamine — Abistamiskohustus — Karjääriarengu aruanne 2001/2002 aasta kohta — Tühistamishagi — Menetluse algatamise huvi puudu- mine — Kahju hüvitamise hagi)	26
2007/C 247/41	Kohtuasi T-250/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Combescot versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Kolumbia delegatsiooni juhi ametikoha täitmine — Kandi- datuuri tagasilükkamine — Tühistamishagi — Menetluse algatamise huvi puudumine — Kahju hüvitamise hagi)	27

2007/C 247/42	Kohtuasi T-358/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Neumann versus Siseturu Ühtlustamise Amet (mikrofoni pea kuju) (Ühenduse kaubamärk — Mikrofoni pea kujulise ühenduse ruumilise kaubamärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b) 27	27
2007/C 247/43	Kohtuasi T-363/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Koipe versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Aceites del Sur (La Española) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kujutismärgi „La Española” taotlus — Ühenduse ja siseriikliku kujutismärgi „Carbonell” omaniku vastulause — Vastulause tagasilükkamine — Domineerivad osad — Sarnasus — Segiajamise tõenäosus — Muutmispädevus) 28	28
2007/C 247/44	Kohtuasi T-448/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Komisjon versus Trends (Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse neljas raamprogramm — Ühistes huvides telemaatika rakenduste valdkonna projekte puudutavad lepingud — Ühe osa avaldatud kulude kohta tõendite puudumine ja mittevastavus lepingusätetele — Makstud summade tagastamine) 28	28
2007/C 247/45	Kohtuasi T-449/04: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Komisjon versus Trends (Vahekohtuklausel — Teadusuuringute ja tehnoloogiaarengu teine raamprogramm — Maanteetranspordi ja telekommunikatsiooni valdkonna projekte puudutavad lepingud — Tõendite puudumine ühe osa avaldatud kulutuste kohta — Lepingute lõpetamine — Lõppenud lepingud) 29	29
2007/C 247/46	Kohtuasi T-30/05: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Pryn ja Pryn Consumer versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pudukaupade turg (õmblusnõelad) — Kaubaturu jagamine — Geograafilise turu jagamine — Trahv — Trahvide arvutamise suunised — Põhjendamiskohustus — Rikkumise raskus ja kestus — Koostööteatis) 29	29
2007/C 247/47	Kohtuasi T-36/05: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Coats Holdings ja Coats versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pudukaupade turg (õmblusnõelad) — Kaubaturu jagamine — Geograafilise turu jagamine — Tõendite hindamine — Osalemine koosolekutel — Kolmepoolne kokkulepe — Trahv — Rikkumise raskus ja kestus — Kergendavad asjaolud) 30	30
2007/C 247/48	Kohtuasi T-60/05: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — UFEX jt versus komisjon (Konkurents — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Rahvusvaheline kiirposti turg — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Kaebuse rahuldamata jätmise otsuse tühistamine ühenduse kohtus — Uus arutamine ja kaebuse uuesti rahuldamata jätmine — Riigi osalusega äriühing) 30	30
2007/C 247/49	Kohtuasi T-243/05: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Kreeka Vabariik versus komisjon (EPATF — Tagatisrahastu — Ühenduse rahastamisest välja jäetud kulutused — Põllukultuurid — Oliiviõli — Finantsaudit — 24-kuuline tähtaeg) 31	31
2007/C 247/50	Kohtuasi T-304/05: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Cain Cellars versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Ühenduse kaubamärk — Viisnurkse kujutismärgi ühenduse kujutismärgina registreerimise taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Tähise lihtsus) 31	31



2007/C 247/51	Kohtuasi T-140/06: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Philip Morris Products versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Sigaretipaki kuju) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse ruumilise kaubamärgi taotlus — Sigaretipaki kuju — Registreerimisest keeldumine — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b) 32	32
2007/C 247/52	Kohtuasi T-141/06: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Glaverbel versus Siseturu Ühtlustamise Amet (klaasi pinna tekstuur) (Ühenduse kaubamärk — Klaasi pinna tekstuuri kujutava ühenduse kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Tõendite puudumine kasutamise käigus omandatud eristusvõime kohta) 32	32
2007/C 247/53	Kohtuasi T-164/06: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — ColArt/Americas versus Siseturu Ühtlustamise Amet (BASICS) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi „BASICS” registreerimise taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime puudumine — Kirjeldav kaubamärk — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Määruse nr 40/94 artikli 7 lõige 3) 33	33
2007/C 247/54	Kohtuasi T-184/06: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Komisjon versus Internet Commerce Network ja Dane-Elec Memory (Vahekohtuklausel — Infoühiskonna tehnoloogiate (Crossmarc projekt) valdkonna eriprogrammi raames sõlmitud leping — Lepingu täitmata jätmise — Ühenduse makstud ettemaksu tagastamine — Garantii, mis on antud lepinguliste kohustuste täitmiseks esimesel nõudmisel) 33	33
2007/C 247/55	Kohtuasi T-20/07 P: Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Eleni Chatziioannidou versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Pensioniõiguslikku staaži arvutamist puudutava komisjoni otsuse tühistamine esimeses kohtuastmes — Siseriiklike pensioniõiguste ülekandmine) 34	34
2007/C 247/56	Kohtuasi T-186/05: Esimese Astme Kohtu 29. augusti 2007. aasta määrus — SELEX Sistemi Integrati versus komisjon (Kahju hüvitamise hagi — Lepinguväline vastutus — Konkurents — Komisjoni otsus EÜ artikli 82 alusel esitatud kaebuse rahuldamata jätmise kohta — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu hagi — Tegelik kahju) 34	34
2007/C 247/57	Kohtuasi T-46/06: Esimese Astme Kohtu 28. augusti 2007. aasta määrus — Galileo Lebensmittel versus komisjon (Tühistamishagi — Tippdomeeni .eu rakendamine — Domeeninime „galileo.eu” registreerimine — Ühenduse institutsioonidele, asutustele ja organitele kasutamiseks mõeldud domeeninimed — Kaebeõigus — Vastuvõetamatus) 35	35
2007/C 247/58	Kohtuasi T-301/07: 5. augustil 2007 esitatud hagi — Lumenis versus Siseturu Ühtlustamise Amet (FACES) 35	35
2007/C 247/59	Kohtuasi T-310/07: 17. augustil 2007 esitatud hagi — Gardeur versus Siseturu Ühtlustamise Amet 36	36
2007/C 247/60	Kohtuasi T-318/07: 28. augustil 2007 esitatud hagi — National Association of Licensed Opencast Operators versus komisjon 36	36
2007/C 247/61	Kohtuasi T-320/07: 24. augustil 2007 esitatud hagi — Jones jt versus komisjon 37	37
2007/C 247/62	Kohtuasi T-324/07: 28. augustil 2007 esitatud hagi — Plant jt versus komisjon 38	38

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2007/C 247/63	Kohtuasi T-326/07: 30. augustil 2007 esitatud hagi — Cheminova jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon	38
2007/C 247/64	Kohtuasi T-327/07: 29. augustil 2007 esitatud hagi — Patrick Holding versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)	39
2007/C 247/65	Kohtuasi T-329/07: 3. septembril 2007 esitatud hagi — UPS Europe ja UPS Deutschland versus komisjon	39
2007/C 247/66	Kohtuasi T-331/07: 7. septembril 2007 esitatud hagi — Chupa Chups versus komisjon	40
2007/C 247/67	Kohtuasi T-300/04: Esimese Astme Kohtu 6. septembri 2007. aasta määrus — easyJet versus komisjon	41
2007/C 247/68	Kohtuasi T-220/06: Esimese Astme Kohtu 5. septembri 2007. aasta määrus — JAKO-O versus Siseturu Ühtlustamise Amet — P.I. Fashion (JAKO-O)	41

Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohus

2007/C 247/69	Kohtuasi F-68/07: 6. juulil 2007 esitatud hagi — Gering versus Europol	42
2007/C 247/70	Kohtuasi F-78/07: 27. juulil 2007 esitatud hagi — Boudova jt versus komisjon	42
2007/C 247/71	Kohtuasi F-81/07: 6. augustil 2007 esitatud hagi — Barbin versus parlament	43
2007/C 247/72	Kohtuasi F-86/07: 25. augustil 2007 esitatud hagi — Marcuccio versus komisjon	44
2007/C 247/73	Kohtuasi F-87/07: 31. augustil 2007 esitatud hagi — Marcuccio versus komisjon	45

Parandused

2007/C 247/74	Kohtuasja T-263/07 kohta Euroopa Liidu Teatajas avaldatud teate parandus (ELT C 223, 22.9.2007, lk. 12)	46
---------------	---	----



IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT JA ORGANITELT

KOHUS

*(2007/C 247/01)***Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas**

ELT C 235, 6.10.2007

Eelmised väljaanded

ELT C 223, 22.9.2007

ELT C 211, 8.9.2007

ELT C 183, 4.8.2007

ELT C 170, 21.7.2007

ELT C 155, 7.7.2007

ELT C 140, 23.6.2007

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
14. juunil 2007 — Ernst & Young Deutsche Allgemeine
Treuhand AG versus Finanzamt Stuttgart-Körperschaften**

(Kohtuasi C-285/07)

(2007/C 247/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Hessischer Verwaltungsge-
richtshof (Saksamaa) 5. juulil 2007 — Firma Baumann
GmbH versus Land Hessen**

(Kohtuasi C-309/07)

(2007/C 247/03)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled*Hageja:* Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG*Kostja:* Finanzamt Stuttgart-Körperschaften**Eelotsuse küsimused**

1. Kas nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/434/EMÜ⁽¹⁾ artikli 8 lõigetega 1 ja 2 on vastuolu see, kui selle sätte kohasel ühe Euroopa Liidu äriühingu aktsiate või osade üleandmisel teisele Euroopa Liidu äriühingule võib üleandev äriühing jätkata üleantud aktsiate või osade kajastamist nende raamatupidamislikus väärtuses, kui ülevõttev äriühing hindas üleantud aktsiaid või osasid nende raamatupidamislikus väärtuses (nn. raamatupidamisliku väärtuse topeltülekandmine)?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas need sätted on vastuolus EÜ artiklitega 43 ja 56, kuigi nn raamatupidamisliku väärtuse topeltülekandmine on nõutav ka äriühingu aktsiate või osade üleandmise puhul piiramatu maksukohustusega äriühingule?

⁽¹⁾ EÜT L 225, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 142.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled*Hageja:* Firma Baumann GmbH*Kostja:* Land Hessen**Eelotsuse küsimused**

1. Kas siseriiklik seadusandja on rangelt seotud nõukogu 29. jaanuari 1985. aasta direktiivi 85/73/EMÜ nõukogu 26. juuni 1996. aasta direktiiviga 96/43/EÜ muudetud redaktsioonis A lisa I peatüki punktides 1 ja 2 sätestatud lõivude struktuuriga (loomaliikide, noorloomade ja täiskasvanud loomade, rümbakaalu kaupa), kui ta kasutab artikli 5 lõikest 3 ja A lisa I peatüki punktist 4 a tulenevat võimalust suurendada üksikute ettevõtete lõivude standardsummasid ja punktis 4 b tulenevat võimalust kehtestada erilõiv, mis katab tegelikke kulusid või on seadusandjal võimalus eristada lõivude kindlaksmääramisel suurete võtete tapamajades läbi viidud inspekteerimise ja teiste inspekteerimiste alusel lõivude suurust ja lisaks nende kahe erineva grupi sees astmestada lõivude suurust alandades seda tapetud loomade arvu alusel loomaliigi raames ainult tegelikke kuludele vastavalt?

2. Kas siseriiklik seadusandja võib eelnimetatud õigusnormide alusel maksustada loomade tapmise, mida tehakse ettevõtte omaniku nõudel väljaspool tavapärasest loomade tapmise aega, protsentuaalse lisalõivuga tapmise inspekteerimise eest väljaspool tavapärasest loomade tapmise aega, kui viimatinimetatud tegevus mõjutab tegelikke kulusid või peavad niisugused kulud sisalduma kõigi lõivu maksvate isikute (suuremas) standardlõivus?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
11. juulil 2007 — Hein Persche versus Finanzamt
Lüdenscheid

(Kohtuasi C-318/07)

(2007/C 247/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hein Persche

Kostja: Finanzamt Lüdenscheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas kapitali vaba liikumise (Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 56) kohaldamisalasse kuuluvad liikmesriigi kodanike poolt tarbekaupade annetamine üksustele, mille asukoht on teises liikmesriigis ja mis selle liikmesriigi õiguse kohaselt on tunnustatud heategevusorganisatsioon?

2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

kas arvestades rahandusametuse kohustust kontrollida maksukohustuslaste deklaratsioone ja proportsionaalsuse põhimõtet (Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 5 kolmas lause) on vastuolus kapitali vaba liikumise põhimõttega (Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 56) see, kui liikmesriigi õiguse alusel antakse heategevusorganisatsioonidele tehtavad annetused maksusoodustust ainult juhul, kui annetuse saav isik asub samas liikmesriigis?

3. Juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis:

Kas liikmesriigi rahandusametusel on direktiivi 77/799/EMÜ alusel teises liikmesriigis asetleidnud asjaolude väljaselgitamise kohustus kasutades selle liikmesriigi haldusametuste abi, või saab tugineda sellele, et maksukohustuslaste asukohaliikmesriigi menetlusõiguse kohaselt lasub välismaal asetleidnud asjaolude tõendamise koormis maksukohustuslasel?

13. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-326/07)

(2007/C 247/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: L. Pignataro-Nolin ja H. Stovlbæk)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik võttis 31. mai 1994. aasta dekreetseadusega nr 332 — mis on muudetud kujul üle võetud 30. juuli 1994. aasta seaduse nr 474, mida on omakorda muudetud rahandusseaduse (*legge finanziaria*) artikli 4 lõike 227 punktidega a, b ja c — üle ministrite nõukogu esimehe 10. juuni 2004. aasta dekreeidi erivolituste teostamise tingimuste kohta, artiklis 1.2 sisalduvad sätted, on Itaalia Vabariik rikkunud talle EÜ artiklitest 43 ja 56 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et erivolituste teostamise tingimused, millele viitab 10. juuni 2004. aasta dekreeidi artikkel 1.2, ning mille Itaalia sätestas seaduse nr 350/2004 artikli 4 lõike 227 punktides a, b ja c, ei ole piisavalt täpsed või spetsiifilised, võimaldamaks teise liikmesriigi investoril teada, millal seaduse nr 350/2004 artikli 4 lõike 227 punktides a, b ja c sätestatud erivolitusi kasutatakse.

Seaduse nr 350/2004 artikli 4 lõike 227 punktides a, b ja c silmas peetud erivolituste hulka kuulub esiteks võimalus takistada investoreil nimetamisväärse osaluse omandamist, milleks on 5 % või rahandusministeeriumi poolt kinnitatud madalam hääleõiguste protsent, teiseks võimalus takistada lepingute ja kokkulepete sõlmimist osanike vahel, kes esindavad 5 % või rahandusministeeriumi poolt kinnitatud madalamat hääleõiguste protsenti ja kolmandaks vetoõigus ettevõtja lõpetamist, osaluse võõrandamist, ühinemist, jagunemist, ettevõtja peakontori välisriiki üleviimist või ettevõtja eesmärkide muutmist puudutavate otsuste osas, kusjuures neid tingimusi kohaldatakse kõigis kõnesoleva seaduse artikli 4 lõike 227 esimeses alapunktis loetletud valdkondades (kaitseküsimused, transport, telekommunikatsioon, energiaallikad ja teised avalikud teenused).

Komisjon leiab Euroopa Kohtu praktikale (kohtuasjad C-463/00: komisjon vs Hispaania, C-483/99: komisjon vs Prantsusmaa; C-503/99: Komisjon vs Belgia ja liidetud kohtuasjad C-282/04 ja C-293/04: komisjon vs Madalmaad) tuginedes, et kõnesolevate seadustega on mindud kaugemale sellest, mis on vajalik 10. juuni 2004. aasta dekreeidi artiklis 1.2 sätestatud avalike huvide tagamiseks, ning et see on vastuolus EÜ artiklitega 56 ja 43. Komisjon tõdeb, et reguleeritud valdkondades, nagu energia, gaasi ja telekommunikatsiooni valdkond, on riigi elutähtsate huvide kaitse eesmärk võimalik saavutada direktiivis 2003/54/EÜ⁽¹⁾ ja direktiivis 2003/55/EÜ⁽²⁾ või direktiivis 2002/21/EÜ⁽³⁾ ja direktiivis 2002/19/EÜ⁽⁴⁾, direktiivis 2002/20/EÜ⁽⁵⁾, direktiivis 2002/22/EÜ⁽⁶⁾ ning direktiivis 2002/58/EÜ⁽⁷⁾ sätestatud vähem piiravate meetmete võtmisega. Komisjon väidab, et nende õigusaktidega on tagatud siseriiklikud miinimumnõuded, ning et puudub põhjuslik seos ühelt poolt energiavarude kindlustamise ja avalike teenuste osutamise ning teiselt poolt, oman-disuhete järelevalve ning ettevõtte haldamise vahel.

⁽¹⁾ ELT L 176, lk 37; ELT eriväljaanne 12/02, lk 211.

⁽²⁾ ELT L 176, lk 57; ELT eriväljaanne 12/02, lk 230.

⁽³⁾ EÜT l 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349.

⁽⁴⁾ EÜT l 108, lk 7; ELT eriväljaanne 13/29, lk 323.

⁽⁵⁾ EÜT l 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

⁽⁶⁾ EÜT l 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367.

⁽⁷⁾ EÜT l 108, lk 37; ELT eriväljaanne 13/29, lk 514.

16. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-331/07)

(2007/C 247/06)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: E. Tserepa-Lacombe ja F. Erlbacher)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et kõrvaldada veterinaarkontrolli eest vastutavates asutustes valitsev tõsine tööjõupuudus, mis võib

ohustada ühenduse veterinaariaalaste õigusnormide nõuete kohast ja tõhusat rakendamist, on Kreeka Vabariik rikkunud nendest õigusnormidest tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiaga palub komisjon Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud vajalikke haldusmeetmeid esiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1, muudetud redaktsioon ELT L 191, 28.5.2004, lk 1, edaspidi „määrus nr 882/2004“), artikli 4 lõike 2 punktis c sätestatud kohustuse ja kohustuse omada ametlike kontrollide tõhusaks läbiviimiseks piisaval arvul sobiva kvalifikatsiooniga kogenud töötajaid ülevõtmiseks ning teiseks ühenduse veterinaariaalaste õigusnormidega sätestatud kohustuse ülevõtmiseks seoses ettenähtud veterinaarkontrollide tegemiseks vajaliku personali rahastamisega, on Kreeka Vabariik rikkunud nendest õigusnormidest tulenevaid kohustusi.

Komisjon märgib, et ühenduse veterinaariaalaste õigusnormide kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et viidaks läbi rohkel arvul kontrolle seoses nimetatud normidega ette nähtud kriteeriumide ja nõuete kohaldamisega. Nõnda sätestavad teatavad määruse (EÜ) nr 882/2004 sätted, eelkõige artikli 4 lõike 2 punkt c, et liikmesriikidel peab olema piisav arv sobiva kvalifikatsiooniga ja kogenud töötajaid ametlike kontrollide tegemiseks. Peale selle sätestab suur osa nendest normidest kas otsesõnu, et teatavad veterinaarkontrollid — mille menetlus on suuremal või vähemal määral ette nähtud — tuleb läbi viia, või on määratletud kriteeriumid ja nõuded, mis eeldavad veterinaarkontrollide eelnevat läbiviimist.

Kuid komisjon rõhutab mitmetele komisjoni veterinaar- ja toiduameti kontrolliaruannetele tuginedes, et põhjendatud arvamus määratud tähtaja lõppemisel ja ka pärast seda tähtaega ei ole Kreeka Vabariik oma ametiasutuste jõupingutustele vaatamata võtnud kõiki vajalikke meetmeid talle ette heidetud puuduste kõrvaldamiseks. 1998. aastast alates on veterinaar- ja toiduamet teinud Kreekas mitmeid kontrollkäike, mille raames ta tuvastas tõsise tööjõupuuduse asutustes, mille pädevuses on ühenduse õigusnormidega ette nähtud ametlike kontrollide tegemine kõikidel haldustasanditel. Komisjoni spetsialistide arvates oli tuvastatud puudus selline, mis ei võimalda läbi viia ametlike kontrolle, et tagada loomade kaitset käsitlevate ühenduse õigusnormide tõhus rakendamine, samuti on selle tõttu jäänud lõpule viimata loomatauditörje programm ning loomade heaolu käsitlevad eeskirjad on jäänud järgimata.

Suurem osa Kreeka ametiasutustele saadetud soovitustest on jäetud üldse täitmata või täidetud ainult osaliselt. Kontrolliaruanetest nähtub Kreekas läbi viidud ametlike kontrollide osas väga murettekitav olukord.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Hannover (Saksamaa) 19. juulil 2007 — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG versus Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Kohtuasi C-336/07)

(2007/C 247/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Kostja: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Menetluse astujad: Norddeutscher Rundfunk ja 39 muud isikut

Eelotsuse küsimused

1. Kas eeskiri nagu Niedersächsisches Mediengesetz'i (Alam-Saksi meediaseadus) paragrahvi 37 lõige 1 on kooskõlas universaalteenuse direktiivi 2002/22/EÜ artikli 31 lõikega 1, kui kaabelvõrgu operaator on sunnitud enam kui pooltesse oma võrgus olevatesse kanalitesse, mida saab kestvalt kasutada analoogülekanneteks, salvestama programmid, mida Alam-Saksi liidumaad tervikuna katmata edastatakse maapealsete võrkude abil vastavalt DVB-T-standardile?
2. Kas eeskiri nagu Niedersächsisches Mediengesetz'i (Alam-Saksi meediaseadus) paragrahvi 37 lõige 1 on kooskõlas universaalteenuse direktiivi artikli 31 lõikega 1, kui kaabel-

võrgu operaator on sunnitud salvestama televisiooniprogramme oma analoogvõrkudesse ka liidumaa neis osades, kus kaabli lõpptarnija saab maapealse antenni ja dekodeerimise abil samu televisiooniprogramme vastavalt DVB-T-standardile vastu võtta?

3. Kas universaalteenuse direktiivi 2002/22/EÜ artikli 31 lõike 1 esimese lause tähenduses „televisiooniteenus“ puudutab ka meedia- või telemeediateenuste, näiteks telemüügi pakkujaid?
4. Kas eeskiri nagu Niedersächsisches Mediengesetz'i (Alam-Saksi meediaseadus) paragrahvi 37 lõige 2 on kooskõlas universaalteenuse direktiivi artikli 31 lõikega 1, kui kanalite puudusel peab pädev siseriiklik ametiasutus määrama kindlaks kandidaatide järjekorra, mis toob endaga kaasa kaabelvõrgu operaatorite kasutuses olevate kanalite täieliku hõivatus?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Corte d'appello di Torino (Itaalia) 25. juulil 2007 — Bavaria N.V. ja Bavaria Italia s.r.l. versus Bayerischer Brauerbund e.V.

(Kohtuasi C-343/07)

(2007/C 247/08)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte d'appello di Torino

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Bavaria N. V. ja Bavaria Italia s.r.l.

Kostja: Bayerischer Brauerbund e.V.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1347/2001 (!) on — ka juhul, kui see tuleneb teiste aktide tühistusest — alljärgnevaid kaalutlusi arvestades tühine või mitte:

Üldpõhimõtete rikkumine

- määruse (EMÜ) nr 2081/1992 ⁽²⁾ artikli 1 lõike 1 ja I lisa, tõlgendatuna nende koosmõjus, tühisuse tõttu osas, milles lubatakse registreerida geograafilised tähised, mis puudutavad „õlut”, mis alkohoolse joogina on I lisa (eksklikult) loetletud artikli 1 lõikes 1 osutatud „toiduainete” hulgas ning mida ei ole loetletud EÜ asutamiselepingu I isas toodud „põllumajandustoodete” nimekirjas ega EÜ artiklites 32 (varasem artikkel 38) ning 37 (varasem artikkel 43), millele nõukogu rajas oma pädevuse võtta vastu määrus (EMÜ) nr 2081/1992;
- määruse (EMÜ) nr 2081/1992 artikli 17 tühisuse tõttu osas, milles see näeb ette kiirendatud registreerimise menetluse, mis piirab ja kahjustab märkimisväärselt huvitatud isikute õigusi, kuna ei näe ette vastuväidete esitamise õigust, ja rikub sellega ilmselt läbipaistvuse ja õiguskindluse põhimõtet; seda eriti, arvestades „Bayerisches Bier-i” seitse aastat (1994-2001) kestnud kaitstud geograafilise tähisena registreerimise menetluse keerukust ning määruse (EÜ) nr 692/2003 ⁽³⁾ 13. põhjenduses toodud kinnitust ja seda, et nimetatud määruse artikli 1 punktiga 15 tunnistati määruse (EMÜ) nr 2081/1992 artikkel 17 kehtetuks;

Formaalsete tingimuste puudumine

- kuna tähis „Bayerisches Bier” ei vasta määruse (EMÜ) nr 2081/1992 artiklis 17 nõutud tingimustele, et teda võiks registreerida selles artiklis ette nähtud lihtsustatud menetluse kohaselt, sest registreerimistaotluse esitamise ajal ei olnud see tähis Saksamaal „seaduslikult kaitstud” ega „kasutamise käigus kehtestatud”;
- kuna vastupidiselt Euroopa Kohtu praktikas (6. detsembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-269/99: Kuhre Spree-walder Gurken) ettenähtuga ei uurinud Saksamaa valitsus enne komisjonile registreerimistaotluse esitamist nõuetekohaselt tähise „Bayerisches Bier” registreerimiseks vajalike tingimuste olemasolu ning samuti ei teinud seda komisjon pärast taotluse saamist;
- kuna Saksamaa valitsus ei esitanud tähise „Bayerisches Bier” registreerimistaotlust ettenähtud tähtajal vastavalt määruse (EMÜ) nr 2081/92 artiklile 17 lõikele 1 (kuue kuu jooksul määruse jõustumisest), sest kostja poolt esialgselt esitatud taotlus nägi ette kaheksa erinevat tähist, koos võimalusega täiendavateks ja määratlemata variatsioonideks, mis kõik viitavad praegusele tähisele „Bayerisches Bier”, kuigi tähtaeg 24. jaanuar 1994 oli ammu möödunud.

Sisuliste tingimuste puudumine

- kuna tähis „Bayerisches Bier” ei vasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 2 lõike 2 punktis 2 kaitstava geograafilise tähise registreerimiseks kehtestatud tingimustele, võttes arvesse, et see tähis on üldnimetus, mis on ajalooliselt tähistanud õlut, mida toodeti erilise tootmismeetodi abil, mis pärineb Baierimaalt XIX sajandist ja mis on nii levinud üle kogu Euroopa ja üle maailma (nn madala happelisusega „bavaaria meetod”), mida tänapäeval kasutatakse ka mitmes Euroopa keeles (Taani, Rootsi, Soome) õlle üldnimetusena ja mis võib igal juhul tähendada nii ainult kui ka üldiselt „Saksamaal Baieris toodetud õlut”, mistahes sorti paljude erinevate olemasolevate sortide hulgas, ilma, et oleks võimalik tuvastada ühtegi „otsest seost” (Euroopa Kohtu 7. novembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-312/98: Warsteiner) kindla kvaliteedi, tuntuse, või mõne muu toote (õlu) omaduse ning erilise geograafilise päritolu (Baierimaa) vahel ning ilma, et oleks tegemist eespool viidatud sättes nõutud „erandjuhuga”, mis võimaldaks riigi nimetust sisaldava geograafilise tähise registreerimist;
 - kuna eespool toodud põhjendust arvesse võttes on tähis „Bayerisches Bier” „üldnimetus”, mida ei saa niisugusena määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 3 lõike 1 ja artikli 17 lõike 2 tähenduses registreerida;
 - kuna tähist „Bayerisches Bier” ei oleks saanud registreerida määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 14 lõike 3 tähenduses, sest tootemarkide Bavaria „mainet ja tuntust ning kasutamise aega arvesse võttes võib” „Bayerisches Bier” „eksitada tarbijat toote tegeliku määratluse osas”.
2. Teise võimalusena, juhul kui esimene küsimus tunnustatakse vastuvõetamatuks või põhjendamatuks, kas nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1347/01 tuleb tõlgendada nii, et selles sisalduva kaitstud geograafilise tähise „Bayerisches Bier” tunnustamine ei kahjusta kolmandate isikute olemasolevate ja sõna „Bavaria” sisaldavate markide kehtivust ega kasutamist.

⁽¹⁾ EÜT L 182, lk 3; ELT erivaljaanne 3/33, lk 97.⁽²⁾ EÜT L 208, lk 1; ELT erivaljaanne 3/13, lk 4.⁽³⁾ ELT L 99, lk 1; ELT erivaljaanne 3/38, lk 454.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 30. juulil 2007 — CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE versus Presidenza del Consiglio dei Ministri (ministrite nõukogu esimees), Ministero dei Trasporti e della Navigazione (Transpordiministeerium) jt

(Kohtuasi C-351/07)

(2007/C 247/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE

Kostjad: Presidenza del Consiglio dei Ministri (ministrite nõukogu esimees), Ministero dei Trasporti e della Navigazione (Transpordiministeerium) jt

Eelotsuse küsimused

Kas 31. jaanuari 2007. aasta dekreetseaduse nr 7 artikli 12, millest sai muudatustega 2. aprilli 2007. aasta seaduse nr 40 artikkel 13, sätted on osas, milles sätestatakse seal viidatud kiirraudteede ehitamise kontsessioonide kehtetuks tunnistamine laiendades vastavat mõju ka peatööettevõtjatega sõlmitud lepingutele, ning samuti osas, milles piiratakse viimatinimetatute punktis 8s ette nähtud hüvitise ulatust, on vastuolus asutamislepingu artiklites 43, 49 ja 56 sätestatuga ning samuti ühenduse põhimõtetega õiguskindluse ja õiguspärase ootuse valdkonnas, nagu on viitatud põhjenduste punktis 5?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini

International Operations Luxembourg SA versus Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

(Kohtuasi C-352/07)

(2007/C 247/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA ja Menarini International Operations Luxembourg SA.

Kostjad: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

Eelotsuse küsimused

1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimitootjate suhted nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrd pädev asutus neid tunnustab — st ravimitootjate endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hin [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002-2010)?

3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesisest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvastatud” kulutuste suurusele, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusele (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetset seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?

5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamise või üldises alandamise asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotlema ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimestervishoius kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — Sanofi Aventis SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Kohtuasi C-353/07)

(2007/C 247/11)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sanofi Aventis SpA.

Kostja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Eelotsuse küsimused

1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimite tootjate suhtes nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrd pädev asutus neid tunnustab — st ravimite tootjate endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hinna [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002–2010)?

3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesisest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvastatud” kulutuste suurusele, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusele (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

- 4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetselt seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?
- 5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamise või üldises alandamises asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotleva ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — IFB Stroder Srl versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Kohtuasi C-354/07)

(2007/C 247/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: IFB Stroder Srl.

Kostja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Eelotsuse küsimused

- 1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimitootjate suhted nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub

esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrd pädev asutus neid tunnustab — st ravimitootjate endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hinna [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

- 2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002–2010)?

- 3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesisest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvasutatud” kulutuste suurusele, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusele (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

- 4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetselt seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?

5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamises või üldises alandamises asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotleva ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — Schering Plough SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

(Kohtuasi C-355/07)

(2007/C 247/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Schering Plough SpA

Kostja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

Eelotsuse küsimused

1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimitootjate suhted nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrd pädev asutus neid tunnustab — st ravimitootjate endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise

arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hinna [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002–2010)?

3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvastatud” kulutuste suurusele, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusele (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetselt seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?

5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamises või üldises alandamises asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotleva ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoius kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 31. juulil 2007 — Bayer SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

(Kohtuasi C-356/07)

(2007/C 247/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bayer SpA.

Kostjad: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

Eelotsuse küsimused

1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimitootjate suhted nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrdluse pädev asutus neid tunnustab — st ravimitootjate

endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hinna [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002–2010)?

3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesisest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvasutatud” kulutuste suurusele, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusele (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetselt seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?

5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamises või üldises alandamises asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotleva ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345).

Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ühendkuningriik) 31. juulil 2007 — The Queen TNT Post UK Ltd taotlusel versus The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs ja Royal Mail Group Ltd

(Kohtuasi C-357/07)

(2007/C 247/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: TNT Post UK Ltd

Kostja: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Huvitatud isik: Royal Mail Group Ltd

Eelotsuse küsimused

1. a) Kuidas tuleb tõlgendada kuuenda käibemaksudirektiivi (direktiiv 77/388/EMÜ) (¹) artikli 13 A osa lõike 1 punktis a (nüüd direktiivi 2006/112 (²) artikli 132 lõike 1 punkt a) sisalduvat väljendit „riiklikud postiteenistused“?

b) Kas selle mõiste tõlgendamist mõjutab asjaolu, et liikmesriigis on postiteenused liberaliseeritud, puuduvad reservee-

ritud teenused muudetud nõukogu direktiivi 97/67/EÜ (³) mõttes ja seal on vaid üks määratud universaalteenuse osutaja, kellest on komisjoni nimetatud direktiivi kohaselt teavitatud (nagu Royal Mail Ühendkuningriigis)?

c) Kas see väljend hõlmab antud kohtuasja asjaoludel (mis on välja toodud ülal punktis b)

i) vaid ühte määratud universaalteenuse osutajat (nagu Royal Mail Ühendkuningriigis) või

ii) ka eraõiguslikku postiteenuse osutajat (nagu TNT Post)?

2. Kas antud kohtuasja asjaoludel tuleb kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 13 A osa lõike 1 punkti a (nüüd direktiivi 2006/112 artikli 132 lõike 1 punkt a) tõlgendada nii, et see kohustab või lubab liikmesriigil vabastada kõik „riiklike postiteenistuste“ osutatavad postiteenused?

3. Kui liikmesriigid on kohustatud või neil on lubatud vabastada mõned, kuid mitte kõik „riiklike postiteenistuste“ osutatavad teenused, siis milliste kriteeriumide alusel sellised teenused määratakse?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1, ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 347, lk 1).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT L 015, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Monomeles Protodikeio Kerkyras 2. augustil 2007 — Vassilakis Spyridon jt versus Dimos Kerkyras

(Kohtuasi C-364/07)

(2007/C 247/16)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Monomeles Protodikeio Kerkyras

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Vassilakis Spyridon jt

Kostja: Dimos Kerkyras

jate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud tähtjalist tööd käsitleva raamkokkuleppe, mis on nõukogu direktiivi 1999/70 (EÜT L 175, lk 43) lahutamatuks osaks, klausli 5 lõigete 1 ja 2 eesmärgiga on kooskõlas asjaolu, et kõnealuse direktiivi ülevõtmiseks kehtestatud siseriiklikku sätte kohaselt kuulub lõpliku hinnangu andmine sellele, kas tähtjalise lepingu saab muuta määramata tähtajaga lepinguks, sõltumatule haldusorganile Anotato Symvoulío Epilogis Prosopikou (kõrgeim personali- valiku nõukogu, ASEP)?

Eelotsuse küsimused

1. Kas siseriiklik kohus peab siseriiklikku õigust tõlgendama, nii palju kui võimalik, vastavuses siseriiklikku õigusesse hilinenult üle võetud direktiiviga alates a) kuupäevast, mil direktiiv jõustus, või b) kuupäevast, mil möödus siseriiklikku õigusesse ülevõtmiseks määratud tähtaeg, või) kuupäevast, mil jõustus direktiivi ülevõtmiseks mõeldud siseriiklik meede?
2. Kas Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud tähtjalist tööd käsitleva raamkokkuleppe, mis on nõukogu direktiivi 1999/70 (EÜT L 175, lk 43) lahutamatuks osaks, klausli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lisaks põhjustele, mis on seotud tehtava töö iseloomu, laadi ja tunnustega või muude sarnaste asjaoludega, kujutab ainuüksi asjaolu, et tähtjalise töölepingu sõlmimine on ette nähtud seaduse või määrusega, endast objektiivset alust järjestikuste tähtjaliste töölepingute jätkuvaks uuendamiseks või selliste lepingute sõlmimiseks?
3. Kas Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud tähtjalist tööd käsitleva raamkokkuleppe, mis on nõukogu direktiivi 1999/70 (EÜT L 175, lk 43) lahutamatuks osaks, klausli 5 lõikeid 1 ja 2 võib tõlgendada nii, et siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt loetakse tähtajatud töölepingud või töösuhted järjestikusteks vaid juhul, kui nende vahele jääv aeg ei ületa kolme kuud, ja milles nähakse ette töötaja kasuks tehtud eeldus, et järjestikused tähtjalised töölepingud või töösuhted loetakse määramata tähtajaga töölepinguteks või töösuheteks, tuginevad tingimata ülal osutatud eeldusel?
4. Kas ühenduse õiguse kasuliku mõju põhimõtte ning Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud tähtjalist tööd käsitleva raamkokkuleppe, mis on nõukogu direktiivi 1999/70 (EÜT L 175, lk 43) lahutamatuks osaks, klausli 5 lõigete 1 ja 2 eesmärgiga on kooskõlas seaduse nr 2190/1994 artiklis 21 sätestatud keeld, mille kohaselt ei tohi järjestikusi tähtjalisi töölepinguid muuta määramata tähtajaga töölepinguteks juhul, kui need on sõlmitud kindlaks tähtajaks eesmärgiga katta tööandja erakorralisi või hooajalisi vajadusi, kuid kui need tegelikult katavad tööandja kindlaid ja pikaajalisi vajadusi?
5. Kas ühenduse õiguse kasuliku mõju põhimõtte ning Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööand-

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 2. augustil 2007 — Simesa SpA versus Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

(Kohtuasi C-365/07)

(2007/C 247/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Simesa SpA.

Kostja: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

Eelotsuse küsimused

- 1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimitootjate suhted nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrd pädev asutus neid tunnustab — st ravimitootjate endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hin [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

leerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT erivaljaanne 05/01, lk 345).

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetmele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002–2010)?

3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesisest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvasutatud” kulutuste suurusele, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusele (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetselt seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?

5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamises või üldises alandamises asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotlema ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimestervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust regu-

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 2. augustil 2007 — Abbott SpA versus Ministero della Salute ja Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Kohtuasi C-366/07)

(2007/C 247/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Abbott SpA

Kostja: Ministero della Salute ja Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Eelotsuse küsimused

1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimitootjate suhted nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrd pädev asutus neid tunnustab — st ravimitootjate endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hin [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetmele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002–2010)?

3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesisest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvasutatud” kulutuste suurusele, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusele (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetselt seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?

5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamises või üldises alandamises asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotleva ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoius kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itaalia) 2. augustil 2007 — Baxter SpA versus Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

(Kohtuasi C-367/07)

(2007/C 247/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Baxter SpA.

Kostja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) jt

Eelotsuse küsimused

1) Alates artiklites 2 ja 3 (¹) ettenähtud sätete, mis määratlevad liikmesriigi ametiasutuste ja ravimitootjate suhted nii, et teatud ravimi hinnakujundus või selle hinna tõstmine toimub esimesena nimetatute andmete alusel kuid ainult niivõrd, kui võrd pädev asutus neid tunnustab — st ravimitootjate endi ja ravimikulutuste üle järelevalvet teostava asutuse vahelise arutelu alusel, kehtima hakkamisest reguleerib artikli 4 lõige 1 „kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hin [dade külmutamist]”, kui üldmeedet, mida hindade külmutamise jätkamise õigustatuse väljaselgitamise eesmärgil tuleb vähemalt kord aastas teostada uurimus liikmesriigi makromajanduslike tingimuste alusel.

See säte jätab pädevatele ametiasutustele 90-päevase tähtaja, mille lõppemisel nad peavad teatama kas ja kuidas hindu muudetakse.

Kas nimetatud sätet tuleb osas, mis viitab väljendile „kas ja kuidas hindu muudetakse”, tõlgendada nii, et lisaks üldmeetmele, mis seisneb kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindade külmutamises, on ettenähtud ka üks teine

üldmeede, mis seisneb võimaluses alandada kõigi ravimite või teatavate ravimikategooriate hindu, või tuleb sõna „kas” tõlgendada viitavana üksnes neile ravimitele, mille hinnad on juba külmutatud?

2) Kas artikli 4 lõiget 1 võib osas, millega liikmesriigi pädevatele ametiasutustele pannakse kohustus teostada hindade külmutamise korral vähemalt korra aastas uurimuse, et veenduda, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, tõlgendada nii, et juhul, kui hindade alandamine on esimese küsimuse vastusena mõõndav, siis on seda meedet võimalik rakendada ka mitmekordselt ühe ja sama aasta jooksul ja seda mitme aasta vältel (aastatel 2002–2010)?

3) Kas arvestades eespool nimetatud artikliga 4 — tõlgendades seda direktiivi põhjendustega arvestades, mis käsitlevad ravimite hindade kontrollmeetmete esmast eesmärki, milleks on „rahvatervise edendamine, tagades selleks piisava hulga ravimite kättesaadavuse mõistliku hinnaga [ja nõue kõrvaldada selliste meetmete erinevused, mis] võivad takistada või moonutada ravimite valdkonnas toimuvat ühendusesisest kaubandust” — saab lugeda ühenduse õigusega kooskõlas olevaks selliste meetmete vastuvõtmise, mis viitavad „tuvastatud” kulutuste suurusel, mitte „eeldatavatele” kulutuste suurusel (küsimus puudutab mõlemat juhtu)?

4) Kas ravimikulutuste ülempiirist, mida iga liikmesriik on pädev enda jaoks määratlema, kinni pidamisega seotud nõuded peavad olema konkreetselt seotud üksnes ravimikulutustega või tuleb lugeda, et liikmesriigid on võivad arvestada ka teiste tervishoiukulutustega seotud andmetega?

5) Kas direktiivist tulenevad läbipaistvuse ja ravimite hindade külmutamises või üldises alandamises asjaomaste ettevõtete osalemise põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et alati ja igal juhul on vaja ette näha võimalus teha erandeid kehtestatud hinnast (direktiivi artikli 4 lõige 2) ja taotlema ettevõtte konkreetne osalemine koos sellest tuleneva ametiasutuse kohustusega põhjendada võimalikku keeldumist?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimestervishoius kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Vestre Landsret (Taani)
3. augustil 2007 — Danfoss A/S and AstraZeneca A/S
versus Skatteministeriet**

(Kohtuasi C-371/07)

(2007/C 247/20)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Danfoss A/S ja AstraZeneca A/S

Kostja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta nõukogu direktiivi 77/388/EMÜ (¹) artikli 17 lõike 6 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusele keelata maha arvamast käibemaksu, mis on tasutud äripartneritele ja ettevõtja sööklas koosolekute korral töötajatele pakutud eine jaoks varutud kaupadelt laieneb tingimus, et enne direktiivi jõustumist sisaldus siseriiklikus õigusaktis õiguslik alus, mis lubas keelata kõnealuse mahaarvamise ja et maksuhaldur kasutas seda õiguslikku alust praktikas nendelt kaupadelt tasutud käibemaksu mahaarvamise keelamiseks?
2. Kas vastust esimese küsimusele võib mõjutada asjaolu, et a) enne kuuenda direktiivi rakendamist 1978. aastal ei kohaldatud tulenevalt vaadeldava liikmesriigi siseriiklikust käibemaksuõigusest ettevõtjate hallatavatele sööklatele käibemaksu, et b) mahaarvamisõigusest kehtestatud erandiga seonduvaid liikmesriigi õigusnorme ei muudetud kuuenda direktiivi rakendamisel, ja et c) üksnes tänu asjaolule, et kuuenda direktiivi rakendamisel hakati ettevõtjate poolt hallatavatele sööklatele kohaldama käibemaksu, muutus küsimus mahaarvamisõigusest kehtestatud erandist seda tüüpi ettevõtjate jaoks aktuaalseks?
3. Kas mahaarvamisõigusest kehtestatud erand „säilib” kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 6 teise lõigu tähenduses, kui mahaarvamisõigus kõnealuste kulutuste osas oli olemas kuuenda direktiivi rakendamisest 1978. aastal kuni 1999. aastani tänu sellisele halduspraktikale nagu põhikohtuasjas?

4. Kas kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 2 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et see säte näeb ette ettevõttes toimuvate koosolekute korral ettevõtja poolt äripartneritele tasuta einete jagamise ettevõtja enda sööklas?
5. Kas kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 2 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et see säte näeb ette ettevõttes toimuvate koosolekute korral ettevõtja poolt oma töötajatele tasuta einete jagamise ettevõtja enda sööklas?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Mebrom NV 3. augustil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule (teine koda) 22. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-216/05: Mebrom NV versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mebrom NV (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Esimese Astme Kohtu 22. mai 2007. aasta otsus kohtuasjas T-216/05;
- tunnistada apellandi taotlus kohtuasjas T-216/05 vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- rahuldada apellandi poolt Esimese Astme Kohtus esitatud kahju hüvitamise nõue või teise võimalusena saata kohtuasi sisuliseks arutamiseks tagasi Esimese Astme Kohtule;
- mõista kostjalt välja mõlema menetluse kohtukulud

Väited ja peamised argumentid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus ei taganud ühenduse õiguse tõlgendamisel ja kohaldamisel peetakse kinni seadusest, mida näeb ette EÜ artikkel 220. Vaidlustatud otsusega jäeti rahuldamata määruse (EÜ) nr 2037/2000 (¹) artiklite 3, 4, 5, 6 ja 7 ebaõige tõlgendamise ja kohaldamise alusel esitatud tühistamis-hagi. Peale selle ei olnud otsus piisavalt ega terviklikult põhjendatud ning selles oli rikutud mitmeid õigusnorme ja moonutatud toimikus olevaid asjaolusid. Hageja väidab, et Esimese Astme Kohus leidis vääralt, et kostjal oli õigus järeldada, et importijatele ei tule enam impordikvoote määrata, sest kõnealuse määruse artiklist 7 tuleneb, et kvoote tuli 2005. aastast määrata ainult fumigeerijatele (kes on kasutajad mitte importijad). Esimese Astme Kohus leidis, et määruse nr 2037/2000 artikli 7 sõnastus jätab kostjale selles osas valikuvõimaluse. Peale selle märgib apellant, et Esimese Astme Kohus ei hinnanud tege-likult, kas kostja on oma diskretsiooni nõuetekohaselt kasu-tanud. Esimese Astme Kohus ei tunnistanud ka asjaolu, et kostja võttis vastu *ultra vires* akti ega hinnanud ja käsitlenud küsimust, kas kostja oli rikkunud apellandi õiguspärast ootust. Lõpuks märgitakse, et Esimese Astme Kohus ei ole piisavalt ega nõuete-kohaselt käsitlenud apellandi taotluses esitatud argumente.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. juuni 2000. aasta määrus (EÜ) nr 2037/2000 osoonikihti kahandavate ainete kohta (EÜT L 244, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 190).

Mebrom NV 3. augustil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule (teine koda) 22. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-198/05: Mebrom NV versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mebrom NV (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Esimese Astme Kohtu 22. mai 2007. aasta otsus kohtuasjas T-198/05;
- tunnistada apellandi taotlus kohtuasjas T-198/05 vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- rahuldada apellandi poolt Esimese Astme Kohtus esitatud kahju hüvitamise nõue või teise võimalusena saata kohtuasi sisuliseks arutamiseks tagasi Esimese Astme Kohtule;
- mõista kostjalt välja mõlema menetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada järgnevatel põhjustel:

Asjaolude ja tõendite moonutamine ning ilmne viga asjaolude hindamisel:

- Küsimustiku vormis esitatud tõendi küsimuste ja vastuste ebaõige hindamine;
- Metüülbromiidi hooaegset kasutamist puudutava küsimustiku ebaõige hindamine;
- Apellandi esitatud müügiandmete arvestamata jätmise ning apellandi ja kostja esitatud müügi- ja impordiandmete ilmne segiajamine;
- Müügiandmete ebaõige hindamine;
- Asjaolude vastukäiv ja ebaühtlane õiguslik hinnang;
- Tõendite kogumis ja tervikuna hindamata jätmise;

Tegeliku kahju tuvastamise nõude kohaldamata jätmise:

- Kahju olemasolu segiajamine kahju ulatusega;
- Kahju olemasolu kontrollimise segiajamine põhjusliku seose kontrollimisega;
- Kohustus teha kindlaks, et kahjusid ei olnud võimalik hüvitada.

Esimese Astme Kohus pani apellandile ebaoproportsionaalse ja õigustamatu tõendamiskoormuse.

Põhjenduse järjepidamatus.

Menetlusviga õigusliku kriteeriumi kohaldamise osas, mis puudutab uute tõendite vastuvõtmist menetluse ajal.

Kaitseõiguse, õiglasele kohtumenetlusele ja protsessuaalse võrdsuse põhimõtte rikkumine.

9. augustil 2007 esitatud hagi — Itaalia Vabariik versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-393/07)

(2007/C 247/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: I. M. Braguglia ja *avvocato dello Stato* P. Gentili)

Kostja: Euroopa Parlament

Hageja nõuded

- Tühistada Euroopa Parlamendi 24. mai 2007. aasta otsus P6_TA-PROV(2007)0209, mis tehti teatavaks 28. mail 2007 ning käsitles Beniamino Donnici volituste kontrollimist;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitati viis väidet.

Esimese väitega viitab Itaalia valitsus õigusnormide rikkumisele seoses otsuse 76/787/ESTÜ, EMÜ, Euratom esindajate otsesest ja üldist Euroopa Parlamenti valimist käsitleva 20. septembri 1976. aasta akti (1976. aasta akt) kohta, muudetud viimasena 25. juuni 2002. aasta otsusega nr 2002/772/EÜ, Euratom (!), artiklitega 6 (varem 4), 8 (varem 7), 12 (varem 11) ja 13 (varem 12) ja EÜ artikliga 6. Euroopa Parlament ei saa Euroopa Parlamendi liikme volituste kontrollimisel nimelt kontrollida siseriiklike valimiste õiguspärasust ja peab üksnes võtma arvesse nimetatud valimiste nõuetekohaselt väljakuulutatud tulemusi. 1976. aasta akti artiklis 6 sätestatud siduvate juhiste ja siduva mandaadi keelul ei ole mingit seost kandidaadi, keda ei valitud, keeldumisega asendada valitud kandidaati, kelle volitused lõpetati.

Teise väitega viitab Itaalia valitsus õigusnormide rikkumisele seoses 28. septembri 2005. aasta otsusega 2005/684/EÜ, Euratom⁽²⁾ vastu võetud Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artikliga 2. Nimelt jõustuvad nimetatud sätted 2009. aasta ametiaja alguses ja need puudutavad seega ainult Parlamenti kuuluvaid liikmeid ning seega ei oma need mingisugust tähtsust kandidaadi, keda ei valitud, keeldumise asendada valitud kandidaati, kelle volitused lõpetati, hindamisel.

Kolmanda väitega viitab Itaalia valitsus õigusnormide rikkumisele seoses EÜ artikliga 199 ja Euroopa Parlamendi kodukorra artiklitega 3 ja 4. Nende sätetega reguleeritakse üksnes Parlamendi sisemenetlusi muuhulgas volituste kontrollimisel, mistõttu nendest ei saa tuleneda siseriiklike valimiste õiguspärasuse kontrollimise pädevus, seda isegi juhul, kui tegemist on valitud kandidaati, kelle volitused lõpetati, asendamise kandidaadiga, keda ei valitud.

Neljanda väitega viitab Itaalia valitsus õigusnormi rikkumisele seoses EÜ artiklitega 6m 10 ja 230. Parlament ei tohtinud jätta kohaldamata Itaalia Consiglio di Stato jõustunud kohtuotsuse, milles tuvastati Beniamino Donnici valimise õiguspärasus. Euroopa Parlament oleks võinud äärmisel juhul selle otsuse vaidlustada kohtulahendi vaidlustamisega kolmanda isiku poolt. Igal juhul on Euroopa Parlamendi otsus vastuolus kõigile liikmesriikidele ühise jõustunud kohtuotsuse õigusjõu üldpõhimõttega.

Viienda väitega viitab Itaalia valitsus vaidlustatud otsuse põhjendamatusle. Nimetatud otsuses ei ole nimelt märgitud faktilisi asjaolusid, mille alusel Parlament tegi järelduse, et Achille Occhetto keeldumine Antonio di Pietro asendamisest ei olnud vabatahtlik.

⁽¹⁾ EÜT L 283, lk 1; ELT erivaljaanne 01/04, lk 137.

⁽²⁾ ELT L 262, lk 1.

23. augustil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-395/07)

(2007/C 247/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: W. Wils ja H. Kraemer)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik ei ole võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprill 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta⁽¹⁾, täitmiseks vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 29. aprillil 2006.

⁽¹⁾ ELT L 157, lk 45; ELT erivaljaanne 17/02, lk 32–39.

28. augustil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-399/07)

(2007/C 247/25)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Szymkowska ja M. Telles Romão)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Portugali Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme komisjoni 26. jaanuari 2005. aasta direktiivi 2005/6/EÜ⁽¹⁾, millega muudetakse direktiivi 71/250/EMÜ seoses direktiivi 2002/32/EÜ kohaselt nõutava analüüsitulemuste esitamise ja tõlgendamise, järgmiseks või igal juhul ei ole neist komisjoni teavitanud, on Portugali Vabariik rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi.
- Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 16. veebruaril 2006.

(¹) ELT L 24, lk 33.

7. septembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-412/07)

(2007/C 247/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: R. Vidal Puig ja M. Petite)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Iirimaa ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/36/EÜ (¹) ühenduse lennujaamu kasutatavate kolmandate riikide õhusõidukite ohutuse kohta, täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Iirimaa rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 30. aprillil 2006.

(¹) ELT L 143, lk 76; ELT eriväljaanne 07/08, lk 182.

11. septembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-417/07)

(2007/C 247/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: R. Vidal Puig)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/36/EÜ ühenduse lennujaamu kasutatavate kolmandate riikide õhusõidukite ohutuse kohta (¹) täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/36/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 30. aprillil 2006.

(¹) ELT L 143, lk 76, ELT eriväljaanne 07/08, lk 182.

Euroopa Kohtu teise koja esimehe 11. juuli 2007. aasta määrus (Cour d'appel de Bruxelles eelotsusetaotlus — Belgia) — Belgacom Mobile SA versus Institut belge des services postaux et des télécommunications

(Kohtuasi C-190/06) (¹)

(2007/C 247/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu teise koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

(¹) ELT C 154, 1.7.2006.

**Euroopa Kohtu presidendi 26. aprilli 2007. aasta määrus —
Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa**

(Kohtuasi C-330/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 224, 16.9.2006.

**Euroopa Kohtu presidendi 15. mai 2007. aasta määrus —
Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi
Suurhertsogiriik**

(Kohtuasi C-51/07) ⁽¹⁾

(2007/C 247/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 69, 24.3.2007.

ESIMESE ASTME KOHUS

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
MTU Friedrichshafen versus komisjon

(Kohtuasi T-196/02) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Ümberkorraldamisabi — Otsus kokkusobimatu
abi tagasinõudmise kohta — Määruse (EÜ) nr 659/1999
artikli 13 lõige 1 — Solidaarvastutus)

(2007/C 247/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: MTU Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Saksamaa)
(esindajad: advokaadid F. Montag ja T. Lübbig)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: V. Kreuzschitz,
V. Di Bucci ja T. Scharf)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 9. aprilli 2002. aasta otsuse
2002/898/EÜ Saksamaa poolt SKL Motoren- und Systembau-
technik GmbH'le antud riigiabi kohta (EÜT L 314, lk 75) artikli 3
lõige 2.

Otsuse resolutiivosa

1. Tühistada komisjoni 9. aprilli 2002. aasta otsuse 2002/898/EÜ
Saksamaa poolt SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH'le
antud riigiabi kohta artikli 3 lõige 2 osas, milles MTU Friedrichs-
hafen GmbH'd kohustatakse solidaarvastutuse korras tagastama
2,71 miljoni euro suurune summa.
2. Mõista MTU Friedrichshafen'i kohtukulud välja komisjonilt, kes
ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 219, 14.9.2002.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Olympiaki Aeroporia Ypiresies versus komisjon

(Kohtuasi T-68/03) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Kreeka Vabariigi poolt lennuettevõtjale Olympic
Airways antud ümberkorraldusabi — Otsus, millega abi
kuulutatakse kokkusobimatuks ühisturuga ja määratakse selle
tagasinõudmine — Abi kasutamine valel eesmärgil — Uus
abi — Tõendamiskoormis — Õigus olla ära kuulatud —
Eraõigusliku võlausaldaja kriteerium — Faktiviiga — Ilmne
hindamisviis — Põhjendused — EÜ artikli 87 lõige 1 ja
lõike 3 punkt c)

(2007/C 247/32)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Olympiaki Aeroporia Ypiresies, varem Olympiaki Aero-
poria AE, (Ateena, Kreeka) (esindajad: esialgu advokaadid
D. Waelbroeck ja E. Bourtzalas, *solicitor* J. Ellison ja *solicitor*
M. Hall ja advokaadid A. Kalogeropoulos, C. Tagaras ja
A. Chiotellis, hiljem advokaat P. Anestis, ja *solicitor* T. Soames)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou
ja J. L. Buendía Sierra, keda abistas advokaat A. Oikonomou)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 11. detsembri 2002. aasta otsus
2003/372/EÜ Kreeka poolt Olympic Airways'ile antud abi kohta
(ELT 2003, L 132, lk 1).

Otsuse resolutiivosa

1. Tühistada komisjoni 11. detsembri 2002. aasta otsuse 2003/372
Kreeka poolt Olympic Airways'ile antud abi kohta artiklid 2 ja 3
selles osas, milles need käsitlevad sallivat suhtumist esiteks hageja
poolt Ateena Rahvusvahelise Lennuväljale võlgnetavate lennuväl-
jatusede ja teiseks Olympic Aviation'i poolt kiituselt ja varuosadelt
võlgnetava käibemaksu püsivasse maksmata jätmisse.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mõista hagejalt välja 75 % nii tema enda kui ka komisjoni kohtukuludest. Mõista komisjonilt välja 25 % nii tema enda kui hageja kohtukuludest.

(¹) ELT C 112, 10.5.2003.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Nikolaou versus komisjon

(Kohtuasi T-259/03) (¹)

(Lepinguväline vastutus — Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlus seoses Kontrollikoja liikmega — Informatsooni andmine — Isikuandmete kaitse — Juurdepääs juurdlustoimikule ja OLAF-i aruandele — Üksikisikutele õigusi tagavate õigusnormide piisavalt selge rikkumine — Põhjuslik seos — Kahju)

(2007/C 247/33)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Kalliopi Nikolaou (Ateena, Kreeka) (esindajad: advokaadid V. Christianos ja V. Vlasi)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Condou-Durande ja C. Ladenburger)

Kohtuasja ese

Kahju hüvitamise hagi, mis esitati EÜ artikli 288 teise lõigu alusel, kahju hüvitamiseks, mida hageja kandis kohta Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) toimetatud juurdlustega seotud informatsiooni avaldamise tõttu ning selle tõttu, et OLAF keeldus võimaldamast talle juurdepääsu juurdlustoimikule ja esitamast talle oma aruande koopiat.

Otsuse resolutiivosa

1. Mõista komisjonilt Kalliopi Nikolaou kasuks välja hüvitis 3 000 eurot.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. K. Nikolaou kannab ise kolm neljandikku oma kohtukuludest ja kolm neljandikku komisjoni kohtukuludest, komisjon kannab ühe neljandiku oma kohtukuludest ja ühe neljandiku K. Nikolaou kohtukuludest.

(¹) ELT C 264, 1.11.2003.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Biraghi (GRANA BIRAGHI)

(Kohtuasi T-291/03) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Tühistamismenetlus — Ühenduse sõnamärk GRANA BIRAGHI — Päritolunimetuse „grana padano” kaitse — Nimetus, mis ei ole muutunud üldnimetuseks — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikkel 142 — Määrus (EMÜ) nr 2081/92)

(2007/C 247/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano (Desenzano del Garda, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. Perani, P. Colombo ja A. Schmitt)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: M. Buffolo ja O. Montalto)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Itaalia Vabariik (esindaja: avvocato dello Stato G. Aiello)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus: Biraghi SpA (Cavallermaggiore, Itaalia.) (esindajad: advokaadid F. Antenucci, F. Giuggia, P. Mayer ja J.-L. Schiltz)

Kohtuasja ese

Tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 16. juuni 2003. aasta otsuse (asi R 153/2002-1) peale, mis puudutas Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano ja Biraghi, SpA vahelist tühistamismenetlust.

Otsuse resolutiivosa

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 16. juuni 2003. aasta otsus (asi R 153/2002-1).
2. Jätta ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

3. Itaalia Vabariik ja Biraghi SpA kannavad oma kohtukulud ise.

(¹) ELT C 289, 29.11.2003.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Koninklijke Friesland Foods versus komisjon**

(Kohtuasi T-348/03) (¹)

(Rüigiabi — Madalmaades rakendatud maksualase abi kava — Ettevõtjate kontsernide rahvusvahelised rahastamistoimingud — Otsus, millega tunnistatakse abi ühisturuga kokkusobivaks — Üleminekusäte — Õiguspärase ootuse kaitse — Võrdse kohtlemise põhimõte — Vastuvõetavus — Õigus olla kohtumenetluses pool)

(2007/C 247/35)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Koninklijke Friesland Foods NV, varem Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (Meppel, Madalmaad) (esindajad: advokaadid E. Pijnacker Hordijk ja W. Geursen)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: H. van Vliet, V. Di Bucci ja S. Noë)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 17. veebruari 2003. aasta otsuse 2003/515/EÜ abikava kohta, mida Madalmaad rakendasid rahvusvaheliste rahastamistoimingute suhtes (ELT L 180, lk 52), artikkel 2, kuna selle kohaselt ei ole võimalik kohaldada üleminekukorda ettevõtjate suhtes, kes olid 11. juuliks 2001 juba esitanud Madalmaade maksuametile vaidlusaluse abikava rakendamise taotluse, mille kohta ei olnud veel selleks kuupäevaks otsust vastu võetud.

Otsuse resolutiivosa

1. Tühistada komisjoni 17. veebruari 2003. aasta otsuse 2003/515/EÜ abikava kohta, mida Madalmaad rakendasid rahvusvaheliste rahastamistoimingute suhtes, artikkel 2, kuna selles ettenähtud üleminekukorda ei ole võimalik kohaldada ettevõtjate suhtes, kes olid 11. juuliks 2001 esitanud Madalmaade maksuametile vaidlusaluse abikava rakendamise taotluse, mille kohta ei olnud veel selleks kuupäevaks otsust vastu võetud.

2. Mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

(¹) ELT C 21, 24.1.2004.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
González y Díez versus komisjon**

(Kohtuasi T-25/04) (¹)

(Rüigiabi — Abi ümberkorraldamise erandlike kulude katmiseks — Eelneva otsuse muutmine — ESTÜ asutamislepingu lõppemine — Komisjoni pädevus — Ühenduse õiguskorra järjepidevus — Menetlusnormide rikkumise puudumine — Õiguspärase ootuse kaitse — Ilmne hindamisviga)

(2007/C 247/36)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: González y Díez, SA (Villabona-Llanera, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. Díez-Hochleitner ja A. Martínez Sánchez)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon: (esindajad: J. Buendía Sierra, hiljem C. Urraca Caviedes, keda abistas advokaat J. Buendía Sierra)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 5. novembri 2003. aasta otsuse 2004/340/EÜ, mis käsitleb ettevõtjale González y Díez, SA erandlike kulude katmiseks antud abi (aastat 2001 puudutav abi ning aastaid 1998 ja 2000 puudutava abi õigusvastane kasutamine) ja millega muudetakse otsust 2002/827/ESTÜ (ELT 2004, L 119, lk 26), artiklid 1, 3 ja 4.

Otsuse resolutiivosa

1. Tühistada komisjoni 5. novembri 2003. aasta otsuse 2004/340/EÜ, mis käsitleb ettevõtjale González y Díez, SA erandlike kulude katmiseks antud abi (aastat 2001 puudutav abi ning aastaid 1998 ja 2000 puudutava abi õigusvastane kasutamine) ja millega muudetakse otsust 2002/827/ESTÜ, artikli 3 punkt b osas, milles see puudutab 54 057,63 euro (8 994 433 pesetat) suurust summat, ja artikli 4 lõike 1 punkt b.

2. Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.
3. Mõista neli viiendikku komisjoni kohtukuludest välja González y Díez, SA-lt, jättes neli viiendiku González y Díez, SA kohtukuludest tema enda kanda, ning mõista üks viiendik González y Díez, SA kohtukuludest välja komisjonilt, jättes ühe viiendiku komisjoni kohtukuludest tema enda kanda.

(¹) ELT C 71, 20.3.2004.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
API versus komisjon**

(Kohtuasi T-36/04) (¹)

(Juurdepääs dokumentidele — Komisjoni seisukohad Euroopa Kohtu ja Esimese Astme Kohtu menetlustes — Otsus, millega keelduti juurdepääsu võimaldamisest)

(2007/C 247/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Association de la presse internationale ASBL (API) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Völcker, F. Louis ja J. Heithecker)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: C. Docksey ja P. Aalto)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 20. novembri 2003. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus tutvuda seisukohtadega, mis komisjon oli esitanud Euroopa Kohtu ja Esimese Astme Kohtu menetlustes.

Otsuse resolutiivosa

1. Tühistada komisjoni 20. novembri 2003. aasta otsus selles osas, mis puudutab juurdepääsu võimaldamisest keeldumist Euroopa Kohtu kohtuasjades C-466/98: komisjon vs. Ühendkuningriik; C-467/98: komisjon vs. Taani; C-468/98: komisjon vs. Rootsi; C-469/98: komisjon vs. Soome; C-471/98: komisjon vs. Belgia; C-472/98: komisjon vs. Luksemburg; C-475/98: komisjon vs. Austria ja C-476/98: komisjon vs. Saksamaa ning Esimese Astme Kohtu kohtuasjas T-342/99: Airtours vs. komisjon esitatud komisjoni seisukohtadele.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Pooled kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 71, 20.3.2004.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Soome versus komisjon**

(Kohtuasi T-230/04) (¹)

(EPATF — Tagatisfond — Pindalatoetuste kontrollsüsteem teatud piirkondades — Ühenduse rahastamisest välja jäetud kulutused)

(2007/C 247/38)

Kohtumenetluse keel: soome

Pooled

Hageja: Soome Vabariik (esindajad: A. Guimaraes-Purokoski ja T. Pynnä, hiljem A. Guimaraes-Purokoski ja E. Bygglin)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Huttunen ja L. Visaggio)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 4. veebruari 2004. aasta otsus 2004/136/EÜ, millega arvatakse ühenduse rahastamisest välja teatavad liikmesriikide poolt Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu raames tehtud kulutused (EÜT L 40, lk 31), niivõrd, kui selle otsusega jäeti kohaldatud kontrollisüsteemi puudulikkuse tõttu välja teatavad Soome Vabariigi poolt seoses pindalatoetustega teatud piirkondades tehtud kulutused.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Soome Vabariigilt.

(¹) ELT C 146, 29.5.2004 (varem kohtuasi C-162/04).

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Itaalia ja Brandt versus komisjon**

(Kohtuasi T-239/04 ja T-323/04) ⁽¹⁾

(Rüügiabi — Õigusnormid, millega nähakse ette kiireloomulised meetmed tööhõive parandamiseks raskustes olevates ettevõtjates — Otsus, millega abikava tunnistatakse ühisturuga kokkusobimatuks ja kohustatakse makstud abi tagastama)

(2007/C 247/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja kohtuasjas T-239/04: Itaalia Vabariik (esindaja: D. Del Gaizo)

Hageja kohtuasjas T-323/04: Brandt Italia SpA (Verolanuova, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. van Empel, C. Visco ja S. Lamarca)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, C. Giolito ja E. Righini)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsus 2004/800/EÜ toetuskava kohta, millega nähakse tööhõive parandamiseks ette kiireloomulised meetmed, mille Itaalia on ellu viinud (ELT L 352, lk 10).

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagid rahuldamata.
2. Jätta Itaalia Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja komisjoni poolt kohtuasjas T-239/04 kantud kulud.
3. Jätta Brandt Italia SpA kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja komisjoni poolt kohtuasjas T-323/04 kantud kulud.

⁽¹⁾ ELT C 217, 28.8.2004.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Combescot versus komisjon**

(Kohtuasi T-249/04) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Vaimne ahistamine — Abistamiskohustus — Karjääriarengu aruanne 2001/2002 aasta kohta — Tühistamishagi — Menetluse algatamise huvi puudumine — Kahju hüvitamise hagi)

(2007/C 247/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Philippe Combescot (Popayan, Kolumbia) (esindajad: advokaadid A. Maritati ja V. Messa)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: V. Joris ja M. Velardo, keda abistas advokaat S. Corongiu)

Kohtuasja ese

Esiteks, hagejast kõrgemal positsioonil olevate ametnike käitumise ebaseaduslikuks tunnistamine, õiguse saada abi tunnustamine ja hageja karjääriarengu aruande perioodi 1. juulist 2001 kuni 31. detsembrini 2002 kohta ebaseaduslikuks tunnistamine, ning teiseks hagejale kahjuhüvitise maksmine

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Pooled kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 217, 28.8.2004.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Combescot versus komisjon**

(Kohtuasi T-250/04) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Kolumbia delegatsiooni juhi ametikoha täitmine — Kandidatuuri tagasilükkamine — Tühistamishagi — Menetluse algatamise huvi puudumine — Kahju hüvitamise hagi)

(2007/C 247/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Philippe Combescot (Popayan, Kolumbia) (esindajad: advokaadid A. Maritati ja V. Messa)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: V. Joris ja M. Velardo, keda abistas advokaat S. Corongiu)

Kohtuasja ese

Esiteks, otsuse, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus osaleda Kolumbia delegatsiooni juhi ametikoha täitmise konkursil, õigusvastasuse tuvastamine, konkursimenetluse tühistamine ja asjaomast ametikohta puudutava ametisse nimetamise otsuse tühistamine, ning teiseks hagejale väidetavalt tekitatud kahju hüvitamine

Otsuse resolütiivosa

1. Mõista komisjonilt hageja, Philippe Combescot kasuks välja 3 000 euro suurune kahjuhüvitis.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista pool hageja kohtukuludest välja komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.
4. Jätta pool hageja kohtukuludest tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 217, 28.8.2004.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Neumann versus Siseturu Ühtlustamise Amet (mikrofoni
pea kuju)**

(Kohtuasi T-358/04) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Mikrofoni pea kujulise ühenduse ruumilise kaubamärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2007/C 247/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Georg Neumann GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Böhm)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider)

Kohtuasja ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 17. juuni 2004. aasta otsuse (asi R 919/2002-2) peale, millega jäeti rahuldamata mikrofoni pea kujulise ruumilise tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlus.

Otsuse resolütiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Georg Neumann GmbH'lt.

⁽¹⁾ ELT C 284, 20.11.2004.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Koipe versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Aceites del Sur (La Española)

(Kohtuasi T-363/04) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kujutismärgi „La Española” taotlus — Ühenduse ja siseriikliku kujutismärgi „Carbonell” omaniku vastulause — Vastulause tagasilükkamine — Domineerivad osad — Sarnasus — Segiajamise tõenäosus — Muutmispädevus)

(2007/C 247/43)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Koipe Corporación, SL (San Sebastián, Hispaania) (esindaja: advokaat M. Fernández de Béthencourt)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. García Murillo)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus: Aceites del Sur, SA, (Sevilla (Hispaania) (esindajad: advokaadid C. L. Fernández-Palacios ja R. Jiménez Díaz)

Kohtuasja ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 11. mai 2004. aasta otsuse peale (asi R 1109/2000-4), mis on tehtud Koipe Corporación, SL ja Aceites del Sur, SA vahelises vastulausemenetluses

Otsuse resolutiivosa

1. Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 11. mai 2004. aasta otsust (asi R 1109/2000-4) muudetakse nii, et hageja poolt apellatsioonikojale esitatud kaebus tunnistatakse põhjendatuks, ning et vastulause tuleb seega rahuldada.
2. Mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt ja menetlusse astujalt.

⁽¹⁾ ELT C 284, 20.11.2004.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Komisjon versus Trends

(Kohtuasi T-448/04) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse neljas raamprogramm — Ühistes huvides telemaatika rakenduste valdkonna projekte puudutavad lepingud — Ühe osa avaldatud kulude kohta tõendite puudumine ja mittevastavus lepingusätetele — Makstud summade tagastamine)

(2007/C 247/44)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: M. Patakia, keda abistasid advokaadid M. Bra, K. Kapoutzidou ja S. Chatziannis, hiljem K. Kapoutzidou ja S. Chatziannis)

Kostja: Transport Environment Development Systems (Trends) (Ateena) (esindajad: advokaadid V. Christianos ja V. Vlassi)

Kohtuasja ese

Komisjoni taotlus, mille ta esitas vahekohtuklausli alusel EÜ artikli 238 mõttes ja mille eesmärk on kohustada Trends'i tagastama komisjonile 48 046 eurot, millele lisanduvad lepingust tulenevad intressid või teise võimalusena viivitusintressid.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta täiendav taotlus rahuldamata.
2. Mõista Transport Developments Systems'ilt (Trends) komisjoni kasuks välja 48 046 eurot, millele lisanduvad viivitusintressid, mille aastamäär on 5,5 %, alates 1. jaanuarist 1999 kuni võlasumma täieliku tasumiseni.
3. Mõista kohtukulud välja Trends'ilt.

⁽¹⁾ ELT C 184, 2.8.2003 (varem kohtuasi C-248/03).

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Komisjon versus Trends**

(Kohtuasi T-449/04) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Teadusuuringute ja tehnoloogiaarengu teine raamprogramm — Maanteetranspordi ja telekommunikatsiooni valdkonna projekte puudutavad lepingud — Töendite puudumine ühe osa avaldatud kulutuste kohta — Lepingute lõpetamine — Lõppenud lepingud)

(2007/C 247/45)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Patakia, keda abistasid advokaadid K. Kapoutzidou ja S. Chatzigiannis)

Kostja: Transport Environment Development Systems (Trends) (Ateena) (esindajad: advokaadid V. Christianos ja V. Vlassi)

Kohtuasja ese

Komisjoni taotlus, mille ta esitas vahekohtuklausli alusel EÜ artikli 238 mõttes ja mille eesmärk on kohustada Trends'i tagastama komisjonile 195 435 eurot, millele lisanduvad lepingust tulenevad intressid või teise võimalusena viivitusintressid.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta täiendav taotlus rahuldamata.
3. Komisjon kannab ise oma kohtukulud, v.a täiendava taotlusega seotud kulud.
4. Transport Environment Development Systems (Trends) kannab täiendava taotlusega seotud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 184, 2.8.2003 (varem kohtuasi C-249/03).

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Prym ja Prym Consumer versus Euroopa Ühenduste
Komisjon**

(Kohtuasi T-30/05) ⁽¹⁾

(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pudukau-pade turg (õmblusnõelad) — Kaubaturu jagamine — Geograafilise turu jagamine — Trahv — Trahvide arvutamise suunised — Põhjemamiskohustus — Rikkumise raskus ja kestus — Koostööteatis)

(2007/C 247/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Saksamaa) ja Prym Consumer GmbH ja Co. KG (Stolberg) (esindaja: advokaat H. Meyer-Lindemann)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre ja K. Mojzesowicz)

Kohtuasja ese

Esiteks komisjoni 26. oktoobri 2004. aasta otsuse C (2004) 4221 — lõplik [EÜ] artikli 81 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/F-1/38.338 — PO/Needles) tühistamine hagejaid puudutavas osas, ja teise võimalusena hagejatele määratud trahvi tühistamine või selle määra vähendamine.

Otsuse resolutiivosa

1. Komisjoni 26. oktoobri 2004. aasta otsuse C (2004) 4221 — lõplik [EÜ] artikli 81 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/F-1/38.338 — PO/Needles) punktis 2 William Prym GmbH & Co. KG-le ja Prym Consumer GmbH ja Co. KG-le määratud trahvi summaks määratakse 27 miljonit eurot.

2. Ülejäänud osas jäetakse hagi rahuldamata.

3. William Prym ja Prym Consumer kannavad 90 % enda kohtukuludest ja neilt mõistetakse välja 90 % komisjoni kohtukuludest; komisjon kannab 90 % enda kohtukuludest ja temalt mõistetakse välja 10 % William Prymi ja Prym Consumeri kohtukuludest.

(¹) ELT C 106, 30.4.2005.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Coats Holdings ja Coats versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-36/05) (¹)

(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pudukaupade turg (õmblusnõelad) — Kaubaturu jagamine — Geograafilise turu jagamine — Tõendite hindamine — Osalemise koosolekutel — Kolmepoolne kokkulepe — Trahv — Rikkumise raskus ja kestus — Kergendavad asjaolud)

(2007/C 247/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Coats Holdings Ltd (Uxbridge, Middlesex, Ühendkuningriik) ja J & P Coats Ltd (Uxbridge) (esindajad: *solicitor* W. Sibree ja *solicitor* C. Jeffs)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre ja K. Mojzesowicz)

Kohtuasja ese

Esiteks komisjoni 26. oktoobri 2004. aasta otsuse C (2004) 4221 — lõplik [EÜ] artikli 81 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/F-1/38.338 — PO/Needles) tühistamine, ja teise võimalusena hagejatele määratud trahvi tühistamine või selle määra vähendamine.

Otsuse resolutiivosa

1. Tühistada komisjoni 26. oktoobri 2004. aasta otsus C (2004) 4221 — lõplik [EÜ] artikli 81 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/F-1/38.338 — PO/Needles) osas, milles tuvastatakse, et hagejad on rikkunud EÜ artikli 81 lõiget 1 pärast 13. märtsi 1997.

2. Komisjoni otsuse punktis 2 hagejatele määratud trahvi summaks määratakse 20 miljonit eurot.

3. Ülejäänud osas jäetakse hagi rahuldamata.

4. Hagejad kannavad kaks kolmandikku nende endi kohtukuludest ja neilt mõistetakse välja kaks kolmandikku komisjoni kohtukuludest; komisjon kannab ühe kolmandiku enda kohtukuludest ja temalt mõistetakse välja üks kolmandik hagejate kohtukuludest.

(¹) ELT C 93, 16.4.2005.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — UFEX jt versus komisjon

(Kohtuasi T-60/05) (¹)

(Konkurents — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Rahvusvaheline kiirposti turg — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Kaebuse rahuldamata jätmise otsuse tühistamine ühenduse kohtus — Uus arutamine ja kaebuse uuesti rahuldamata jätmise — Riigi osalusega äriühing)

(2007/C 247/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Union française de l'express (UFEX) (Roissy-en-France, Prantsusmaa); DHL Express (France) SAS, varem DHL International SA (Roissy-en-France); Federal express international (France) SNC (Gennevilliers, Prantsusmaa) ja CRIE SA (Asnières, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid É. Morgan de Rivery ja J. Derenne)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Bouquet ja O. Beynet, hiljem A. Bouquet ja V. Di Bucci)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Chronopost SA (Issy-les-Moulineaux, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat D. Berlin) ja La Poste (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat H. Lehman)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 19. novembri 2004. aasta otsus SG-Greffe (2004) D/205294, millega jäeti rahuldamata hagejate Prantsuse posti ja Prantsuse valitsuse vastu esitatud kaebus rahvusvahelise kiirposti turu kohta.

Otsuse resolutiivosa

1. Kustutada CRIE SA hagejate nimekirjast.
2. Jätta hagi rahuldamata.
3. Mõista kolm neljandikku Chronopost SA ja La Poste'i kohtukuludest välja Union française de l'express'ilt (UFEX), DHL Express (France) SAS'lt ja Federal express international (France) SNC'lt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud. Chronopost SA ja La Post kannavad ühe neljandiku oma kohtukuludest. Mõista üks neljandik komisjoni kohtukuludest välja CRIE SA'lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud. Komisjon kannab kolm neljandikku oma kohtukuludest.

(¹) ELT C 93, 16.4.2005.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Kreeka Vabariik versus komisjon**

(Kohtuasi T-243/05) (¹)

(EPATF — Tagatisrahastu — Ühenduse rahastamisest välja jäetud kulutused — Põllukultuurid — Oliiviõli — Finantsaudit — 24-kuuline tähtaeg)

(2007/C 247/49)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Kreeka Vabariik (esindajad: G. Kanellopoulos ja E. Svolopoulou)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: H. Tserepa-Lacombe ja L. Visaggio, keda abistab advokaat N. Korogiannakis)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 29. aprilli 2005. aasta otsus 2005/354/EÜ, millega arvatakse ühenduse rahastamisest välja teatavad liikmesriikide poolt Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu raames tehtud kulutused (ELT L 112, lk 14), niivõrd, kui selle otsusega jäetakse välja teatavad Kreeka Vabariigi poolt põllukultuuride ja oliiviõli sektories ning finantsauditi asjus tehtud kulutused.

Otsuse resolutiivosa

1. Komisjoni 29. aprilli 2005. aasta otsus 2005/354/EÜ, millega arvatakse ühenduse rahastamisest välja teatavad liikmesriikide poolt

Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu raames tehtud kulutused, tühistatakse niivõrd, kui niivõrd see määrab Kreeka Vabariigile 200 146,68 euro suuruse ühekordse korrektsiooni 1996.–1998. majandusaasta eest (oliiviõli tarbimise toetamine).

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mõista Kreeka Vabariigilt välja lisaks tema enda kohtukuludele ka 70 % komisjoni kohtukuludest ning viimaselt mõista välja 30 % tema enda kohtukuludest.

(¹) ELT C 205, 20.8.2005.

**Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Cain Cellars versus Siseturu Ühtlustamise Amet**

(Kohtuasi T-304/05) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Viisnurkse kujutismärgi ühenduse kujutismärgina registreerimise taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Tähise lihtsus)

(2007/C 247/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Cain Cellars, Inc. (St. Helena, Kalifornia, Ühendriigid) (esindajad: advokaadid J. Albrecht ja W.-W. Wodrich)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: J. Weberndörfer ja G. Schneider)

Kohtuasja ese

Hagi, mis esitati Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 23. mai 2005. aasta otsuse peale (asi R 0975/2004-1), mis tehti viisnurkse kujutismärgi ühenduse kujutismärgina registreerimise taotluse kohta.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Cain Cellars, Inc.-ilt.

(¹) ELT C 257, 15.10.2005.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Philip Morris Products versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Sigaretipaki kuju)

(Kohtuasi T-140/06) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse ruumilise kaubamärgi taotlus — Sigaretipaki kuju — Registreerimisest keeldumine — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2007/C 247/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Philip Morris Products, SA (Neuchâtel, Šveits) (esindajad: advokaadid T. van Innis ja C. Moreau)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Rassat)

Kohtuasja ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 24. veebruari 2006. aasta otsuse (asi R 0075/2005-4) peale, mis käsitleb ühenduse sigaretipaki kujulise ruumilise kaubamärgi taotlust.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Philip Morris Products SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 165, 15.7.2006.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Glaverbel versus Siseturu Ühtlustamise Amet (klaasi pinna tekstuur)

(Kohtuasi T-141/06) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Klaasi pinna tekstuuri kujutava ühenduse kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Tõendite puudumine kasutamise käigus omandatud eristusvõime kohta)

(2007/C 247/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Glaverbel SA (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Möbus ja T. Koerl)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: Ó. Mondéjar)

Kohtuasja ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 1. märtsi 2006. aasta otsuse (asi R 0986/2004-4) peale, mis käsitleb klaasi pinna tekstuuri kujutava ühenduse kujutismärgi taotlust.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Glaverbel SA'lt.

⁽¹⁾ ELT C 178, 29.7.2006.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
ColArt/Americas versus Siseturu Ühtlustamise Amet
(BASICS)

(Kohtuasi T-164/06) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi „BASICS”
registreerimise taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused —
Eristusvõime puudumine — Kirjeldav kaubamärk — Määruse
(EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c — Kasutamise
käigus omandatud eristusvõime — Määruse nr 40/94 artikli 7
lõige 3)

(2007/C 247/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ColArt/Americas, Inc (Piscataway, New Jersey, Ühend-
riigid) (esindajad: advokaadid E. Soler Borda ja R. Zeineh)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisai-
nilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellat-
sioonikoja 7. aprilli 2006. aasta otsus (asi R 788/2005-4),
millega keelduti registreerimast sõnamärki „BASICS” ühenduse
kaubamärgina.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja ColArt/Americas, Inc-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 190, 12.8.2006.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus —
Komisjon versus Internet Commerce Network ja Dane-Elec
Memory

(Kohtuasi T-184/06) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Infoühiskonna tehnoloogiate (Crossmarc
projekt) valdkonna eriprogrammi raames sõlmitud leping —
Lepingu täitmata jätmine — Ühenduse makstud ettemaksu
tagastamine — Garantii, mis on antud lepinguliste kohustuste
täitmiseks esimesel nõudmisel)

(2007/C 247/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: alguses
L. Ström van Lier, hiljem L. Escobar Guerrero, keda abistas advo-
kaat P. Elvinger)

Kostja: Internet Commerce Network (Bagnolet, Prantsusmaa) ja
Dane-Elec Memory (Bagnolet)

Kohtuasja ese

Hagi, mis on esitatud vahekohtuklausli alusel ja mille eesmärk
on kohustada kostjaid lepingu nr 2000-25366 täitmata jätmise
tõttu, mis sõlmiti infoühiskonna tehnoloogiate (IST) valdkonna
eriprogrammi raames (1998–2002) ja mis puudutab Crossmarc
projekti (Cross-lingual Multi Agent Retail Comparison), taga-
stama ühenduse makstud ettemaksu summa ning viivitustin-
tressid.

Otsuse resolutiivosa

1. Dane-Elec Memory on kohustatud Euroopa Ühenduste Komisjonile
maksma põhisummana 55 878 eurot, millele lisanduvad intressid:

— aastamääras 4,75 % alates 16. märtsist 2004 kuni 31. det-
sembrini 2005;

— aastamääras 5 % alates 1. jaanuarist 2006 kuni 31. detsembrini 2006;

— aastamääras 5,25 % alates 1. jaanuarist 2007 kuni võlasumma täieliku tasumiseni.

2. Internet Commerce Networki puudutava taotluse osas ei ole vaja seisukohta anda.

3. Mõista komisjoni kohtukulud välja Dane-Elec Memory'lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

4. Internet Commerce Network kannab ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 212, 2.9.2006.

Esimese Astme Kohtu 12. septembri 2007. aasta otsus — Eleni Chatziioannidou versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-20/07 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Pensioniõiguslikku staaži arvutamist puudutava komisjoni otsuse tühistamine esimeses kohtuastmes — Siseriiklike pensioniõiguste ülekandmine)

(2007/C 247/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: D. Martin ja K. Herrmann)

Teine menetluspool: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgia) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Ese

Apellatsioonkaebus, mis esitati Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 14. novembri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas F-100/05: Chatziioannidou vs. Commission (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata), ja milles taotleti selle kohtuotsuse tühistamist.

Resolutiivosa

1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2) Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 69, 24.3.2007.

Esimese Astme Kohtu 29. augusti 2007. aasta määrus — SELEX Sistemi Integrati versus komisjon

(Kohtuasi T-186/05) (¹)

(Kahju hüvitamise hagi — Lepinguväline vastutus — Konkurents — Komisjoni otsus EÜ artikli 82 alusel esitatud kaebuse rahuldamata jätmise kohta — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu hagi — Tegelik kahju)

(2007/C 247/56)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: SELEX Sistemi Integrati SpA, varem Alenia Marconi Systems SpA (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat F. Sciaudone)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Bouquet, L. Visaggio ja F. Amato)

Kohtuasja ese

Kahju hüvitamise hagi, millega taotletakse komisjoni 12. veebruari 2004. aasta otsusega, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus Eurocontrol'i peale tema ülesannete täitmisel väidetavalt toimepandud konkurentsireeglite rikkumise tõttu (asi nr COMP/F-1/36.751 Alenia vs. Eurocontrol), hagejale väidetavalt tekitatud kahju hüvitamist.

Määruse resolutiivosa

1. Jätta hagi osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu tõttu rahuldamata.

2. Jätta kohtukulud SELEX Sistemi Integrati SpA kanda.

(¹) ELT C 217, 3.9.2005.

Esimese Astme Kohtu 28. augusti 2007. aasta määrus —
Galileo Lebensmittel versus komisjon

(Kohtuasi T-46/06) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Tippdomeeni .eu rakendamine — Domeeninime „galileo.eu” registreerimine — Ühenduse institutsioonidele, asutustele ja organitele kasutamiseks mõeldud domeeninimed — Kaebeõigus — Vastuvõetamatus)

(2007/C 247/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Saksamaa)(esindaja: advokaat K. Bott)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: varem E. Montaguti ja T. Jürgensen, hiljem G. Braun ja E. Montaguti)

Kohtuasja ese

Komisjoni otsuse registreerida domeen galileo.eu tippdomeenina .eu, reserveerides selle ühenduse institutsioonidele, asutustele ja organitele komisjoni 28. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 874/2004, millega kehtestatakse tippdomeeni .eu rakendamise ja kasutamise üldeeskirjad ning selle registreerimise põhimõtted (ELT L 162, lk 40), artikli 9 alusel kasutamiseks, tühistamine

Määruse resolutiivosa

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 86, 8.4.2006.

5. augustil 2007 esitatud hagi — Lumenis versus Siseturu
Ühtlustamise Amet (FACES)

(Kohtuasi T-301/07)

(2007/C 247/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Lumenis Ltd (Yokneam, Iisrael) (esindajad: Barrister S. Malynicz, Solicitor B. Gerber)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

— tühistada teise apellatsioonikoja 1. juuni 2007. aasta otsus asjas R 1532/2006/2;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Rahvusvaheline sõnamärk „FACES” kaupadele klassis 10 — Rahvusvaheline registreering nr W0874799

Kontrollija otsus: Registreerimistaotlus tagasi lükata

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata

Väited: Oma nõude toetuseks esitas hageja järgnevad väited:

Esiteks väidab hageja, et apellatsioonikoda ei hinnanud eristusvõimet kõigi taotletavate kaupade osas;

Teiseks apellatsioonikoja väide, et tavaliselt kasutatakse kaubanduses reklaamimisel ja turustamisel näopilte, on tõendamata ning äärmisel juhul puudutab artikli 7 lõike 1 punkti b või c;

Kolmandaks märgib hageja, et apellatsioonikoda ei hinnanud sõna FACES kui tähise eristusvõimet asjaomaste kaupade osas;

Neljandaks märgib hageja, et apellatsioonikoda rikkus õigusnormi, kui ta nägi ette, et kaubamärk peab selleks, et kaubamärkimääruse artikli 7 lõike 1 punkt b sellele ei laieneks, olema silmatorkav, kujutluslik või loominguiline.

17. augustil 2007 esitatud hagi — Gardeur versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi T-310/07)

(2007/C 247/59)

Hagiavaldus esitati inglise keeles

Pooled

Hageja: gardeur AG (Mönchengladbach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Beschorner, B. Glaser, C. Thomas)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Blue Rose Inc. (Nashville Tennessee, Ühendriigid)

Hagejate nõuded

- tühistada apellatsioonikoja 15. juuni 2007. aasta otsus nr R 878/2006-2 ühenduse kaubamärgi nr 1 153 741 „g” kohta osas, milles sellega jäetakse rahuldamata kaebus seoses kaupadega klassis 25;
- mõista kohtueelsetes menetlustes kantud kohtukulud välja kostjalt ja mõista apellatsioonikoja menetlusele eelnenud haldusmenetluse kulud välja menetluse astujalt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: tähte „g” sisaldavast ringist koosnev kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 9, 25 ja 41

Ühenduse kaubamärgi omanik: Blue Rose Inc

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: gardeur AG

Kehtetuks tunnistamise taotleja õiguste aluseks olev kaubamärk: tähte „g” sisaldavat musta ruutu kujutav ühenduse kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 3, 18 ja 25 — taotlus nr 1 153 741

Tühistamisosakonna otsus: jätta kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 40/94 ⁽¹⁾ artikli 4 ja artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

28. augustil 2007 esitatud hagi — National Association of Licensed Opencast Operators versus komisjon

(Kohtuasi T-318/07)

(2007/C 247/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: National Association of Licensed Opencast Operators (Chester-le-Street, Ühendkuningriik) (esindajad: *Solicitor* M. Hoskins ja *Barrister* C. West)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada komisjoni 18. juuni 2007. aasta otsus.
- Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada komisjoni 18. juuni 2007. aasta otsus juhtumil COMP/35.821, millega komisjon jättis rahuldamata hageja 1990. aastal esitatud kaebuse, milles väideti, et hagejast ühenduse liikmed kannatasid hinnadiskriminatsiooni all, kuna Central Electricity Generating Board (edaspidi „CEGB”) maksis ajavahemikul 1984–1990, ilma ühegi objektiivse põhjuseta erinevaks kohtlemiseks, tema liikmete toodetud kivisöe eest madalamat hinda kui British Coal Corporation (edaspidi „BCC”) toodetud kivisöe eest.

Komisjon leidis vaidlustatud otsuses, et CEGB poolt hageja liikmetele makstud hindade ja BCC-e makstud hindade vahel oli erinevus, kuid kinnitas, et BCC ja hageja liikmed ei pakkunud kivisütt võrreldavatel tingimustel. Seega oli CEGB-l õigus maksta BCC kivisöe eest kõrgemat hinda, et tagada oma seadusjärgse kohustuse — varustada Ühendkuningriiki vajaliku elektriga — täitmine.

Oma hagi toetuseks väitab hageja, et komisjoni tõdemuse, et BCC ja hageja liikmed ei pakkunud kivisütt võrreldavatel tingimustel, toetuseks ei ole esitatud tõendeid, mis olid komisjoni otsusele aluseks.

Hageja lisab, et BCC-le makstud kõrgem hind kujutab endast riigiabi, millest ei ole teatatud ja mis on seega ebaseaduslik.

Peale selle kinnitab hageja, et komisjoni järeldused on vastuolus komisjoni varasema 1991. aastal sama kaebuse suhtes tehtud otsusega.

Seoses sellega, et komisjon jättis hageja kaebuse ajavahemiku 1984–1986 kohta rahuldamata vastuvõetamatuse ja selle tõttu, et puudus ühenduse huvi, väidab hageja, et:

- komisjon eksis, kui ta leidis, et tal ei olnud enam ESTÜ asutamislepingu alusel ainupädevust otsustada diskrimineerimise olemasolu üle nimetatud ajavahemikul;
- komisjon eksis, kui ta leidis, et hageja liikmed võivad seoses nimetatud ajavahemikuga esitada hagi siseriiklikku kohtusse; ja
- hageja 1990. aasta kaebuses tõstatatud küsimuste lahendamise hilinemine tuleneb komisjoni varasematest õigusnormi rikkumistest.

24. augustil 2007 esitatud hagi — Jones jt versus komisjon**(Kohtuasi T-320/07)**

(2007/C 247/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Glenn Jones and Daphne Jones (Neah, Wales), FForch-y-Garron Coal Company Ltd (Neath, Wales), Desmond Ivor Evans ja David Raymond Evans (Maesteg, Wales), (esindaja: Solicitor D.I.W. Jeffreys)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- Tühistada komisjoni 18. juuni 2007. aasta otsus asjas COMP/37.037 hagejate kaebuse kohta, mis esitati Central Electricity Generating Boardi õigusvastase hinnadiskrimineerimise peale;
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

EÜ artikli 230 alusel esitatud haviga taotletakse, et tühistataks komisjoni 18. juuni 2007. aasta otsus (asi COMP/37.037 — SWSMA), millega jäeti rahuldamata kaebus, mille kohaselt kujutas Central Electricity Generating Boardi poolt ajavahemikul 1984–1990 söetootjate suhtes kohaldatud hinnapraktika endast õigusvastast hinnadiskrimineerimist eraõiguslike söetootjate, sealhulgas hagejate suhtes, mis oli vastuolus siis kehtinud Euroopa Söe- ja Teraseühenduse asutamislepingu artikli 4 lõikega b.

Hagejad väidavad, et viidatud otsuse vastu võtmisel rikkus komisjon mitut õigusnormi ja/või tegi mitu kaalutusvigat, ning järelikult tuleks see otsus tühistada.

Hagejate väitel rikkus komisjon õigusnormi, kui ta uuris hinnadiskrimineerimist üleriigiliselt selle asemel, et hinnata seda seoses kohaliku turuga, kus tegutsesid kaebuse esitajad. Lisaks märgivad hagejad, et komisjon eksis, kui ta väitis, et erakaevandused toodavad vaid piiratud hulga süsi ja lühiajaliselt, kui arvestada kõnealuste kaevanduste suurust ja British Coal Corporationi loakorda. Lõpuks väidavad hagejad, et komisjon tegi vea järeldades, et kuna ESTÜ asutamisleping ei ole enam jõus ja komisjonil ei ole selle rikkumisega seoses enam ainupädevust, siis ei olnud vaja komisjoni otsust enne, kui taotleti kohtulikku kaitset siseriiklikes kohtutes.

28. augustil 2007 esitatud hagi — Plant jt versus komisjon

(Kohtuasi T-324/07)

(2007/C 247/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Gerry Plant (Varteg Pontypool, Ühendkuningriik), Mary Kathleen Plant (Varteg Pontypool, Ühendkuningriik), Dennis Jones (Neath, Ühendkuningriik), William Meyrick (Swansea, Ühendkuningriik), J. G. Evans (Ammanford, Ühendkuningriik), David Vivian Austin (Neath, Ühendkuningriik), D. Powell (Neath, Ühendkuningriik), James Rowland McCann (Neath, Ühendkuningriik), D. B. Diplock (Neath, Ühendkuningriik), John Phillips (Neath, Ühendkuningriik) ja Richard Thomas Kingston (Swansea, Ühendkuningriik), (esindaja: *Solicitor* W. Graham)

Kostja: Euroopa Ühenduste komisjon

Hagejate nõuded

- Tühistada komisjoni 18. juuni 2007. aasta otsus juhtumil nr 37037 — SWSMA;
- võtta Euroopa Kohtu poolt vajalikuks peetavad täiendavad meetmed;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejate väited ja peamised argumendid on sarnased kohtuasjas T-318/07: National Association of Licensed Opencast Operators vs. komisjon esitatutega.

30. augustil 2007 esitatud hagi — Cheminova jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-326/07)

(2007/C 247/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Cheminova A/S (Harboøre, Taani), Cheminova Agro Italia Srl (Rooma, Itaalia), Cheminova Bulgaria EOOD (Sofia, Bulgaria), Agrodan SA (Madrid, Hispaania) ja Lodi SAS (Grand Fougeray, Prantsusmaa) (esindajad: C. Mereu ja K. Van Maldegem)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- Tühistada komisjoni otsus 2007/389/EÜ;
- mõista kõik selle menetlusega seotud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu direktiiv 91/414 taimekaitsevahendite turuleviimise kohta ⁽¹⁾ sätestab, et liikmesriigid ei anna taimekaitsevahendile luba, kui selle toimeaineid ei ole kantud I lissasse ja kõiki selles sätestatud tingimusi ei ole täidetud. Hagejad paluvad tühistada komisjoni 6. juuni 2007. aasta otsuse 2007/389/EÜ malatiooni kandmata jätmise kohta nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse ja kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamise kohta ⁽²⁾.

Hagi põhjenduseks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsus on teaduslikult puudulik ja vigane, kuna selles ei võeta arvesse kõiki kostjale esitatud teaduslikke tõendeid malatiooni kohta. Hagejate arvates rikub see otsus ka direktiivi 91/414 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 1 ning EÜ artikli 95 lõiget 3, kuna kostja keeldus kõige värskemate andmete eerialaekspertide hinnangu hankimisest.

Hagejad väidavad ka, et vaidlustatud otsus põhines teaduslikul aruandel, mis ei olnud koostatud määruse 451/2000 artikli 8 lõikes 7 sätestatud ajavahemiku jooksul.

Lisaks väidavad hagejad muu hulgas ka seda, et rikutud on proportsionaalsuse, mittediskrimineerimise, subsidiaarsuse ja hea halduse põhimõtteid ning põhjendamiskohustust ja nende õigust olla ära kuulatud.

Viimasena väidavad hagejad, et neil ei ole seoses kostjale esitatud andmetega võimalik kasutada oma intellektuaalomandiõigusi vastavalt direktiivi 91/414 artiklile 13.

(¹) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT 1991, L 230, lk 1; ELT eriväljaanne 03/11, lk 332).

(²) ELT 2007, L 146, lk 19.

29. augustil 2007 esitatud hagi — Patrick Holding versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)

(Kohtuasi T-327/07)

(2007/C 247/64)

Hagiavaldus esitati inglise keeles.

Pooled

Hageja: Patrick Holding SpA (Fredensborg, Taani) (esindaja: J. Løje)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Cassera SpA (Milano, Itaalia)

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 28. juuni

2007. aasta otsus asjas R 727/2006-2 ja teha otsus, et kostja peab registreerima vaidlustatud kaubamärgi;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk „PATRICK EXCLUSIVE” kaupadele klassis 25 — taotlus nr 3 063 427.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Cassera SpA.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse, siseriiklik ja rahvusvaheline sõnamärk „G.PATRICK” kaupadele ja teenustele klassides 14 ja 25.

Vastulause osakonna otsus: lükata vastulause täies ulatuses tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: Nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna puudub kaubamärgi segiajamise tõenäosus.

3. septembril 2007 esitatud hagi — UPS Europe ja UPS Deutschland versus komisjon

(Kohtuasi T-329/07)

(2007/C 247/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: UPS Europe NV/SA (Brüssel, Belgia) ja UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Ottervanger ja E. Henny)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- Tuvastada EÜ artikli 232 alusel, et komisjon on jätnud tegemata toimingut selles osas, milles ta ei ole määratlenud oma seisukohta seoses hagejate kaebusega, mille nad esitasid komisjonile 11. mail 2004;
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad väidavad, et komisjon on jätnud tegemata toimingut selles osas, milles ta ei ole pärast seda, kui teda kutsuti EÜ artikli 232 alusel toimingut tegema, määratlenud oma seisukohta komisjonile 11. mail 2004 esitatud hagejate kaebuse osas Deutsche Post'ile Saksamaal muu hulgas riigigarantiide, Deutsche Post'i pensioniskeemi sissemaksete ja erinevate seadusest tulenevate kohustuste alt vabastamise näol väidetavalt antud ebaseadusliku riigiabi kohta.

Oma hagi toetuseks väidavad hagejad, et komisjon peab saadud kaebust hoolikalt ja erapooletult kontrollima, arvestades eriti komisjoni ainupädevust abimeetmete ühisturule vastavuse kontrolli osas.

Lisaks väidavad hagejad, et EÜ artiklit 232 tuleb tõlgendada nii, et see annab füüsilistele või juriidilistele isikutele õiguse esitada institutsiooni vastu tegevusetushagi, kui institutsioon ei ole võtnud meetmeid, mis oleks neid otseselt ja isiklikult puudutanud, isegi kui nad ei ole nende meetmete võimalikud adressaadid.

Lõpetuseks väidavad hagejad, et meetmete kohta, mille komisjon on jätnud vastu võtmata, võib leida, et need puudutavad hagejaid kui Deutsche Post'i konkurente otseselt ja isiklikult.

7. septembril 2007 esitatud hagi — Chupa Chups versus komisjon**(Kohtuasi T-331/07)**

(2007/C 247/66)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Chupa Chups, S.A. (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat Ramón Falcón Tella)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon**Hageja nõuded**

- Tühistada komisjoni otsuse artikli 1 lõige 2 osas, milles see kuulutab ühisturuga kokkusobimatuks regionaalse abi summas 800 000 eurot, mis anti 2003. aastal programmi „Minería 2” raames, ja sedastab, et nimetatud abi ei tohi rakendada.
- Teise võimalusena tühistada otsuse artikli 1 lõike 2 viimane lause, mille kohaselt „[j]ärelikult ei tohi seda abikava osa rakendada”
- Mõlemal juhul mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsus tunnistab EÜ asutamislepinguga vastuolus olevaks regionaalse abi summas 800 000 eurot, mis anti komisjoni poolt eelnevalt heaks kiidetud programmi „Minería 2” raames. Vaidlustatud otsuses on sedastatud, et hagejal ei olnud nimetatud programmi raames õigust abi saada, sest raskustes olevad ettevõtjad ei olnud sellega hõlmatud.

Hageja väidab oma nõuete toetuseks, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ning rikkus õiguspärase ootuse põhimõtet.

Seoses faktiliste ebatäpsuste ja komisjoni hindamisveaga väidab hageja, et aasta 2002 oli esimene aasta, mil tekkis kahjum, ja et abi andes ei saanud siseriiklikud ametivõimud sellest kahjumist teadlikud olla, kuna aastaaruanne ei olnud veel heaks kiidetud.

Teiseks väidab hageja, et äriühingut ei saa pidada raskustes olevaks ühenduse suuniste raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta punkti 5(a) tähenduses, mille kohaselt loetakse äriühing raskustes olevaks siis, kui ta on kaotanud üle poole oma osa- või aktsiakapitalist ja üle veerandi sellest kapitalist viimase 12 kuu jooksul. Komisjon tegi selles osas ilmse hindamisvea, kui ta ei võtnud kahjumi protsentuaalse suuruse arvutamiseks ja nimetatud kapitalile seeläbi osutatud mõju kindlakstegemiseks arvesse äriühingu kohustuslikku ja vabatahtlikku reservkapitali, mida oli enam kui piisavalt, et katta kogu kahjum.

Äriühing ise oli see, kes koos enda vahendite ja investorite ning eraõiguslike pankade antud vahenditega kattis tekkinud kahjumi, mistõttu ei saa teda lugeda raskustes olevaks äriühinguks vastavalt ühenduse suuniste raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta punktile 4, mille alusel peetakse raskustes olevaks äriühingut, kes ei suuda tekkinud olukorda välise abita parandada.

Samuti ei esinenud asjaolusid, millele viitab suuniste punkt 6, sest kahjum ei suurenenud, vaid vähenes. Laoseis ei kasvanud, vaid vähenes. Võlg ei olnud kasvav, vaid vähenev. Ning intressinõuded ei suurenenud, vaid vähenesid märkimisväärselt aastatel 2002 ja 2003.

Peale selle väidab hageja, et asjaomane keeld maksta abi summas 800 000, mis anti 2003. aastal komisjoni poolt eelnevalt heaks kiidetud regionaalse abi programmi raames, rikub õiguspärast ootust.

Selles osas väidetakse, et abi tegeliku väljamaksmise keeld omab samasugust negatiivset mõju äriühingu kulude ja tulude tasakaalule nagu abi tagasimaksmise otsuski, selle vahega, et käesoleval juhul puudub kohustus maksta intressi.

Komisjon oli abi heaks kiitnud ja Chupa Chupsil ei olnud mingit põhjust arvata, et tal ei olnud õigust seda abi saada. Kui regionaalset abi ei oleks olnud, oleksid investeerimisotsused võinud olla teistsugused.

**Esimese Astme Kohtu 6. septembri 2007. aasta määrus —
easyJet versus komisjon**

(Kohtuasi T-300/04) ⁽¹⁾

(2007/C 247/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 262, 23.10.2004.

**Esimese Astme Kohtu 5. septembri 2007. aasta määrus —
JAKO-O versus Siseturu Ühtlustamise Amet — P.I. Fashion
(JAKO-O)**

(Kohtuasi T-220/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Esimese koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 249, 14.10.2006.

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

6. juulil 2007 esitatud hagi — Gering versus Europol

(Kohtuasi F-68/07)

(2007/C 247/69)

Kohtumenetluse keel: hollandi

2004, mitte aga alates 1. augustist 2003 põhjendatud asjaoluga, et alles alates 1. detsembrist 2004 alustas hageja samasuguse tähtsusega tööülesannete täitmist, mis vastavad palgaastmel 4 oleva osakonnajuhataja tööülesannetele ja vastutusele. Hageja vaidlustab selle argumendi ja väidab, et Europol ei selgitanud, millises osas ajavahemikus 1. augustist 2003 kuni 1. detsembrini 2004 täidetud tööülesanded erinesid teiste osakonnajuhatajate tööülesannetest. Lisaks sellele ei esitanud Europol asjaolusid ja tingimusi tõendamaks, et hageja tööülesanded olid vähem pingelised ja/või vähema vastutusega kui teistel osakonnajuhatajatel.

Pooled

Hageja: Radolf Gering (La Haye, Madalmaad) (esindaja: advokaat P. de Casparis)

Kostja: Euroopa Politsei Amet (Europol)

Hageja nõuded

- tühistada 5. aprilli 2007. aasta kaebuse rahuldamata jätmise otsus, väljastatud 10. aprillil 2007, ja vajadusel ka 24. aprilli 2007. aasta leping osas, mis puudutab klassifitseerimist;
- kohustada Europoli:
 - esimese võimalusena: maksta hagejale töötasu alates 1. augustist 2003 vastavalt palgaastmele 4.2 või kui Esimese Astme Kohus peab vajalikuks, vastavalt palgaastmele 4.1;
 - teise võimalusena: maksta hagejale töötasu alates 1. augustist 2004 vastavalt palgaastmele 4.6, alates 1. augustist 2005 vastavalt palgaastmele 4.8 ja alates 1. augustist 2007 vastavalt palgaastmele 4.9;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab eriti Europoli 5. aprilli 2007. aasta otsuse ja oma töölepingu 24. aprilli 2007. aasta lisa osas, milles nende aktidega klassifitseeritakse ta palgaastmele 4 järku 2 alates 1. detsembrist 2004, mitte aga alates tema töölevõtmise kuupäevast 1. augustist 2003.

Hageja väidab, et Europol oleks pidanud oma personali liikmete töölevõtmisel ja klassifitseerimisel järgima võrdse kohtlemise põhimõtet. Vastavalt Europoli väidetele on otsus hageja klassifitseerimise kohta kõrgemale palgaastmele alates 1. detsembrist

27. juulil 2007 esitatud hagi — Boudova jt versus komisjon

(Kohtuasi F-78/07)

(2007/C 247/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Stanislava Boudova ja teised (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada komisjoni 23. septembri 2006. aasta vaikimisi otsus, kinnitatud Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talituse (OPOCE) peadirektori 26. septembri 2006. aasta kirjaga, millega jäeti rahuldamata hagejate 23. mai 2006. aasta taotlus, mille esemeks oli:
 - katseajal oleva ametnikuna töölevõtmise otsusega nende palgaastmele B*3 määramise ülevaatamine ja ümberklassifitseerimine palgaastmele B*6 alates kuupäevast, mil see otsus jõustus,

- selle alusel nende karjääri taastamine ajavahemikul nende töölevõtmisest katseajal oleva ametnikuna kuni otsuse tegemise päevani,
- summa maksmine, mis võrdub töötasu, mida nad oleksid pidanud saama sel ajavahemikul, kui nad oleksid olnud määratud palgaastmele B*6, ja palgaastmel B*3 makstud töötasu vahega;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Hagiavalduse toetuseks esitavad hagejad ühe väite, mis tugineb personalieeskirjade XIII lisa artikli 5 lõigete 3 ja 4 ning artikli 12 lõike 3 rikkumisel, mis puudutab nende tõlgendamist silmas pidades võrdse kohtlemise põhimõtet. Personalieeskirjade XII lisa artikli 5 lõiget 4 tuleb tõlgendada selles tähenduses, et see on kohaldatav ajutiste teenistujate suhtes, kes nimetatakse ametnikkeks avatud konkursi alusel, mis peaks ära hoidma sellele kategooriale palgaastme määramise personalieeskirjade XIII lisa artikli 12 lõike 3 alusel.

(¹) ELT L 124, 27.4.2004, lk 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad selgitavad, et nad võeti tööle komisjoni teenistusse abiteenistujatena enne nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 723/2004, millega muudetakse Euroopa Ühenduste ametnike personalieeskirju ja Euroopa Ühenduste muude teenistujate teenistustingimusi (¹), jõustumist 1. mail 2004 korrektorite ametikohtadele OPOCE-s perspektiiviga laienemisele ja nende ametikohtade saamisele läbi avatud konkursi.

Pärast edukat osalemist palgaastme B5/B4 täitmiseks enne 1. maid 2004 väljakuulutatud avatud konkursil, et saada nimetatud nendele ametikohtadele, võeti hagejad tööle katseajal olevate ametnikena pärast seda kuupäeva avaldatud reservnimekirjade alusel. Euroopa Ühenduste ametnike personalieeskirjade (personalieeskirjad) XIII lisa artikli 12 lõike 3 alusel määrati hagejad palgaastmele B*3.

Hagejad väidavad, et nende hagi on vastuvõetav vaatamata sellele, et seda ei esitatud palgaastme määramise otsuse peale kaebuse esitamiseks personalieeskirjadega ettenähtud tähtaja jooksul, kuna ilmnes uus oluline asjaolu. See puudutab Euroopa Parlamendi Büroo 13. veebruari 2006. aasta otsust nende ajutiste ametnike ümberklassifitseerimise kohta, kes nimetati ametnikeks sisekonkursside alusel pärast 1. maid 2004, palgaastmele, millele nad oleksid määratud, kui nad oleksid võetud tööle ametnikena enne seda kuupäeva.

Hagejad leiavad, et neid diskrimineeriti ümberklassifitseerimisel vastavateks parlamendi ametnikeks ja märgivad, et neid oleks pidanud kohtlema samaväärselt, kuivõrd nad väidavad, et tegelikult võeti nad tööle ajutiste teenistujatena, mitte abiteenistujatena. Nad väidavad, et nende lepingud on sõlmitud vastavalt muude teenistujate teenistustingimuste artiklile 2, mitte artiklile 3a, ja seda tingimusel, et nad pidid täitma vabu ametikohti, mitte aga asendama ajutisi ametnikke või teenistujaid, kes ei saanud oma ülesandeid ajutiselt täita. Teise võimalusena väidavad hagejad, et isegi juhul, kui nad oleks võetud tööle abiteenistujatena, oleks nende seisund olnud igal juhul ajutiste teenistujatega samaväärne.

6. augustil 2007 esitatud hagi — Barbin versus parlament

(Kohtuasi F-81/07)

(2007/C 247/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Florence Barbin (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen ja E. Marchal)

Kostja: Euroopa Parlament

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi otsus jätta hageja 2006. aasta edutamise raames edutamata palgaastmele AD 12;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et vastavalt parlamendi edutamist reguleerivatele sisejuhistele on palgaastmel AD 11 olemise keskmine aeg neli aastat. Olles klassifitseeritud sellele palgaastmele alates 1. aprillist 2001, on hageja jõudnud palgaastmele AD 12 edutamise künnisele 2006. aasta edutamise raames. Lisaks selle kandis edutamiskomitee tema nime nende ametnike nimekirja, keda soovitakse edutada sellele palgaastmele kõnealuse edutamise raames.

Hageja väite kohaselt ei esitanud ametisse nimetav asutus ühtegi tõendit, mis põhjendaks edutamist ja rikkus sellega põhjendamiskohustust. Lisaks sellele tugineb vaidlustatud otsus otsusele, mis oli esimeks kohtuasjas F-44/07 ⁽¹⁾, millega hagejale anti vaid üks edutamispunkt. Viimaks väidab hageja, et on rikutud Euroopa Ühenduste ametnike personalieeskirjade artiklit 1d.

⁽¹⁾ ELT C 155, 7.7.2007, lk 45.

25. augustil 2007 esitatud hagi — Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi F-86/07)

(2007/C 247/72)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada mis tahes vormis otsus (edaspidi „vaidlustatud otsus”), millega komisjon jättis rahuldamata hageja 10. juuli 2006. aasta taotluse hüvitada talle õigusvastaste toimingute ja tegevusega tekitatud kahju, iseäranis kahju, mille põhjustasid hagejale komisjoni teenistujad vaimse ahistamisega ajal, mil hageja oli määratud komisjoni delegatsiooni Angolas;
- tühistada vajalikus ulatuses 9. oktoobri 2006. aasta teatis PMO.3/MLP/mc D(2006) 9277;
- tühistada vajalikus ulatuses 23. aprilli 2007. aasta teatis ADMIN.B.2 MB/ade D(2007) 8725, millega jäeti rahulda-

mata hageja 27. detsembri 2007. aasta vaie vaidlustatud otsuse ja 9. oktoobri 2006. aasta teatise peale;

- tühistada vajalikus ulatuses 27. septembri 2005. aasta teatis ADMIN/IDOC/GC/eh D(2005) 22005;
- tuvastada toimingud ja tegevused, mille teostamist väidab hageja 10. juuli 2006. aastal taotluses ning tunnistada need õigusvastaseks või, teise võimalusena, kohustada komisjoni viivitamata vastavat uurimist läbi viima;
- kohustada komisjoni teavitama hagejat ülalnimetatud uurimise tulemustest viivitamata ja kirjalikult, tutvustama neid tulemusi kohasel viisil ja tegema need avalikkusele kättesaadavaks;
- kohustada komisjoni hävitama 14. augusti 2001. aasta arhiiviteatise, mille pealkiri on „Luigi Marcuccio, Angola delegatsiooni majandusnõuniku ametialane käitumine”, originaali ja koopiad ning teavitama hagejat nende hävitamisest kirjalikult;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja 1 520 000 eurot, või mis tahes muu summa, mida kohus peab õiglaseks, et hüvitada hageja poolt tänaseni kantud kahju;
- kohustada kostjat tasuma hagejale iga päeva eest — alates hagi esitamise päevast kuni päevani, mil hageja on rahuldanud kõik käesolevas hagi esitatud nõuded ning viinud eranditult täide seonduvad otsused — 1 000 eurot või suurema või väiksema summa, mida kohus peab õigeks ja õiglaseks, kusjuures see summa tuleb tasuda iga kuu esimesel päeval õiguste rikkumise eest eelmisel kuul, hüvitamaks kahju, mis tekib hagejale ajavahemikul homsest kuni kõnealuste otsuste täideviimiseni;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma nõuete toetuseks esitab hageja järgmised kolm väidet: 1. põhjenduse täielik puudumine, kuna hagejale antud selgitused on ebaloogilised, vasturääkivad, mõistetamatud, segadusseajavad ning kujutavad endast ettekäänet; 2. õigusnormi raske ja ilmne rikkumine; 3. hoolitsemiskohustuse ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

31. augustil 2007 esitatud hagi — Marcuccio versus komisjon**(Kohtuasi F-87/07)**

(2007/C 247/73)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada 18. detsembri 2006. aasta teatis ADMIN.B.2 MB/hm (2006) 29517;
- tühistada komisjoni mis tahes vormis otsus, millega kostja jättis rahuldamata hageja poolt ametisse nimetavale asutusele 2. augustil 2006 esitatud taotluse, milles hageja nõudis esiteks talle 2001. aasta suvel esitatud kolme arstitõendiga seonduvate õigusvastaste toimingute ja tegevusega tekitatud kahju (asjaomane kahju) hüvitamist; ja teiseks loa andmist Euroopa Ühenduste Ametnike Personalieeskirjade artikli 19 alusel talle töökohustuste tõttu teada oleva teabe avaldamiseks kohtumenetluses, mille hageja kavatses algatada ülalnimetatud õigusvastaste toimingute ja tegevustega seonduvalt, ning lisaks loa andmist pädevale kohtule 14. augusti 2001. aasta teatise esitamiseks;

- tühistada vajalikus ulatuses 27. aprilli 2007. aasta teatis ADMIN.B.2 MB/ade D(07) 9132, millega jäeti rahuldamata hageja 12. jaanuaril 2007. aasta vaie 2. augusti 2006. aasta taotluse tagasilükkamise peale;
- tuvastada toimingud ja tegevused, mille teostamist väidab hageja 2. augusti 2006. aastal taotluses ning tunnistada need õigusvastaseks;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja 100 000 eurot, või mis tahes muu summa, mida kohus peab õiglaseks, et hüvitada hageja poolt tänaseni kantud kahju;
- kohustada kostjat tasuma hagejale iga päeva eest — alates hagi esitamise päevast kuni päevani, mil hageja on rahuldanud kõik käesolevas hagi esitatud nõuded ning viinud eranditult täide seonduvad otsused — 20 eurot või suurema või väiksema summa, mida kohus peab õigeks ja õiglaseks, kusjuures see summa tuleb tasuda iga kuu esimesel päeval õiguste rikkumise eest eelmisel kuul, hüvitamiseks kahju, mis tekib hagejale ajavahemikul homsest kuni kõnealuste otsuste täideviimiseni;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma nõuete toetuseks esitab hageja järgmised kolm väidet: 1. põhjenduse täielik puudumine, kuna hagejale antud selgitused on ebaloogilised, vasturääkivad, mõistetamatud, segadusseajavad ning kujutavad endast ettekäänet; 2. õigusnormi raske ja ilmne rikkumine; 3. hoolitsemiskohustuse ja hea halduse põhimõtte rikkumine.

PARANDUSED**Kohtuasja T-263/07 kohta Euroopa Liidu Teatajas avaldatud teate parandus**

(Euroopa Liidu Teataja C 223, 22.9.2007, lk 12)

(2007/C 247/74)

Kohtuasja T-263/07: Eesti vs. komisjon kohta ELT-s avaldatud teadet tuleb lugeda alljärgnevalt:

„16. juulil 2007 esitatud hagi — Eesti versus komisjon

(Kohtuasi T-263/07)

(2007/C 223/17)

Kohtumenetluse keel: eesti

Pooled

Hageja: Eesti Vabariik (esindaja: Lembit Uibo)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 4. mai 2007. aasta otsus riikliku kasvuhoonegaaside jaotuskava kohta, mille Eesti on esitanud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ ⁽¹⁾.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 4. mai 2007. aasta otsus riikliku kasvuhoonegaaside jaotuskava kohta, mille Eesti on esitanud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ, tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

- direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9 lõigete 1 ja 3 ja artikli 11 lõike 2 rikkumise ning sellest tuleneva pädevuse ületamise tõttu;
- ilmsete kaalutusvigade tõttu, kuna komisjon ei võtnud arvesse temale kättesaadavat õiget informatsiooni, vaid tugines valedele eeldustele, mis otseselt ja oluliselt mõjutasid vaidlustatud otsuse tulemust ning saastekvootide üldkoguse määramist;
- EÜ artikli 175 lõike 2 punkti c rikkumise tõttu, kuna vastavalt EÜ asutamislepingule ei ole komisjonil pädevust võtta meetmeid, mis mõjutavad oluliselt liikmesriigi valikut erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri;
- hea halduse põhimõtte rikkumise tõttu, kuna komisjon ei võtnud otsuse tegemisel arvesse kõiki olemasolevaid individuaalse olukorra olulisi asjaolusid ega kontrollinud, kas kõik tema otsuse tegemisel kasutatud eeldused on tõesed;
- põhjendamiskohustuse rikkumise tõttu.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631)."